

HRVATSKI SABOR
Odbor za europske poslove

KLASA: 022-03/22-01/140
URBROJ: 6521-31-22-01
Zagreb, 10. studenoga 2022.

D.E.U. br. 21/055

**ODBOR ZA ZAŠTITU OKOLIŠA I
PRIRODE**

Predsjednica Sandra Benčić

Poštovana predsjednice Odbora,

Odbor za europske poslove na temelju članka 154. stavka 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora prosljeđuje na razmatranje Odboru za zaštitu okoliša i prirode stajalište o dokumentu Europske unije iz Radnog programa za razmatranje stajališta Republike Hrvatske za 2021. godinu:

**Stajalište Republike Hrvatske o
Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o smanjenju emisija
metana u energetske sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942
COM (2021) 805**

koje je Koordinacija za unutarnju i vanjsku politiku Vlade Republike Hrvatske usvojila Zaključkom KLASA: 022-03/22-07/372, URBROJ: 50301-21/22-22-3 na sjednici održanoj 25. listopada 2022.

Predmetni Prijedlog uredbe je Europska komisija objavila 15. prosinca 2021. u sklopu inicijative „Smanjenje emisija metana u energetske sektoru“ iz Programa rada Europske komisije za 2021., te je u tijeku njegovo donošenje u Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije.

U skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, molim Vas da Odboru za europske poslove dostavite mišljenje o Stajalištu Republike Hrvatske do 9. prosinca 2022.

S poštovanjem,

PREDSJEDNIK ODBORA
Domagoj Hajduković

U prilogu: - Stajalište Republike Hrvatske o COM (2021) 805
- COM (2021) 805

Na znanje: Informacijsko-dokumentacijska služba (INFODOK)

PRIJEDLOG OKVIRNOG STAJALIŠTA RH

Naziv dokumenta (na hrvatskom i engleskom):

Prijedlog uredbe europskog parlamenta i Vijeća o smanjenju emisija metana u energetske sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on methane emissions reduction in the energy sector and amending Regulation (EU) 2019/942

Brojčana oznaka dokumenta: 2021/0423(COD)

Nadležno TDU za izradu prijedloga stajališta (nositelj izrade stajališta) i ustrojstvena jedinica:

Nadležno tijelo državne uprave: Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja

Ustrojstvena jedinica: Uprava za energetiku

Nadležna služba u MVEP (Sektor za COREPER I):

Služba za promet, energetiku i okoliš

Nadležna radna skupina Vijeća EU:

Radna skupina Vijeća EU za energetiku

Osnovne sadržajne odredbe prijedloga EU:

Opći je cilj uredbe, u kontekstu funkcioniranja unutarnjeg energetskeg tržišta i uz vođenje brige o sigurnosti opskrbe u Uniji, očuvati i unaprijediti okoliš smanjenjem emisija metana iz fosilne energije koja se proizvodi ili troši u Uniji.

Posebni ciljevi prijedloga uredbe su:

- poboljšati točnost informacija o glavnim izvorima emisija metana povezanim s energijom koja se proizvodi i troši u EU-u;
- osigurati daljnje učinkovito smanjenje emisija metana u cijelom lancu opskrbe energijom u EU-u s ciljem otklanjanja tržišnih nedostataka koji dovode do toga da poduzeća nedovoljno ublažavaju emisije metana;

- poboljšati dostupnost informacija kako bi se osigurali poticaji za smanjenje emisija metana povezanih s fosilnom energijom uvezenom u EU.

Poglavlje 1. – Opće odredbe. U ovom se poglavlju utvrđuju područje primjene i glavni pojmovi upotrijebljeni u predloženoj uredbi. Uključuje i odredbu kojom se priznaju troškovi mrežnih operatora pri provedbi uredbe.

Poglavlje 2. – Nadležna tijela i neovisna provjera. U ovom se poglavlju utvrđuju odredbe o usklađenosti iz uredbe uz odredbe o sankcijama iz Poglavlja 6. U njemu se utvrđuju zadaće nadležnih tijela, posebno pravila o inspekcijskim nadzorima i pritužbama, te uloga i postupci neovisnih akreditiranih verifikatora u pogledu provjere podataka o emisijama metana koje dostavljaju operatori.

Poglavlje 3. – Emisije metana u sektorima nafte i plina. U ovom se poglavlju utvrđuju obveze operatora i država članica u pogledu mjerenja podataka o emisijama metana i izvješćivanja o njima te obveze smanjivanja emisija metana na relevantnim lokacijama.

Poglavlje 4. – Emisije metana u sektoru ugljena. Ovo je poglavlje podijeljeno u tri odjeljka kako bi se obuhvatilo sljedeće: praćenje emisija metana u aktivnim rudnicima i izvješćivanje o njima; ublažavanje emisija metana u aktivnim podzemnim rudnicima i emisija metana u zatvorenim i napuštenim podzemnim rudnicima. U svakom se odjeljku utvrđuju obveze operatora i država članica u pogledu mjerenja podataka o emisijama metana i izvješćivanja o njima te obveze smanjivanja emisija metana na relevantnim lokacijama.

Poglavlje 5. – Emisije metana koje nastaju izvan Unije. U ovom se poglavlju uvode alati za transparentnost u pogledu emisija metana koje nastaju izvan Unije: obveza uvoznika fosilnih goriva u pogledu informacija o emisijama metana, popis transparentnosti poduzeća i zemalja iz Unije te poduzeća koja izvoze fosilnu energiju u Uniju, uključujući informacije o njihovim međunarodnim obvezama izvješćivanja o emisijama metana i globalni alat za praćenje kojim će se otkriti razmjer i učestalost emisija te lokacija emitira metana na globalnoj razini. Osim toga, kako bi se uzeo u obzir uvoz fosilne energije u Uniju, u poglavlju se utvrđuju zahtjevi za informacije o uvoznicima te pravo Europske komisije (u daljnjem tekstu: EK) da podnese zakonodavne prijedloge o izmjenama kako bi se uvoznicima nametnule strože mjere, nakon što budu dostupni bolji podaci o globalnim emisijama metana, i osigurala usklađenost s primjenjivim međunarodnim obvezama Unije.

Poglavlje 6. – Završne odredbe. U ovom se poglavlju posebno predviđa sustav sankcija: iako se priznaje da je utvrđivanje sankcija u nacionalnoj nadležnosti, njime se utvrđuju vodeća načela za sankcije, osobito kriteriji za određivanje sankcija, vrste povreda koje treba sankcionirati, kriteriji za utvrđivanje najviših gornjih granica te mogućnost izricanja

periodičnih novčanih kazni. Sadržava i odredbe o ovlastima za donošenje delegiranih i provedbenih akata te klauzulu o preispitivanju.

- Razmatranje prijedloga po pojedinim člancima

Prijedlogom su utvrđena obvezna pravila praćenja i izvješćivanja o emisijama metana iz fosilnih goriva proizvedenih u EU-u, kao i mjere za njihovo smanjenje. Prijedlog također propisuje zahtjeve za informacijama o emisijama metana iz uvoza energije iz fosilnih goriva u EU-u. Za pravila praćenja i izvješćivanja za naftu i plin odredbe se odnose na istraživanje i proizvodnju nafte i plina, prikupljanje i preradu fosilnog goriva, prijenos, distribuciju, podzemno skladištenje i LNG terminale koji rade s fosilnim i/ili obnovljivim (bio ili sintetičkim) metanom (čl. 1.).

Svaki operater mora svake godine dostaviti nadležnom tijelu (čl. 12.) izvješće koje daje procjenu ukupnih emisija metana, izvješće o izravnim emisijama metana na izvoru, izvješće o izravnim emisijama na lokaciji te izvješće o izravnim emisijama na izvoru i lokaciji za imovinu koja se ne koristi. Dodatno, izvješća prije objave moraju biti ovjerena. Spaljivanje je zabranjeno, a odzračivanje je dopušteno u slučaju nužde ili kvara ili ako je neizbježno za potrebe popravka ili rada te su posebne okolnosti definirane u članku 15. Dodatno, spaljivanje ima prednost pred odzračivanjem (čl. 15.) te se mora izvesti samo ako alternativne metode nisu tehnički izvedive. Prijedlog predviđa obavezno izvješćivanje nadležnog tijela u roku od 48 sati od otkrivanja problema te o potrebi korištenja metoda odzračivanja ili spaljivanja (čl. 16.). Predviđeno je i praćenje neaktivnih bušotina (čl. 18.) i popis takve imovine koji će države članice morati uspostaviti. Ako vlasnici nisu poznati, DČ će morati preuzeti obvezu praćenja i izvješćivanja.

Za pravila praćenja i izvješćivanja za ugljen odredbe se odnose na operativne i zatvorene podzemne i površinske rudnike te su propisana praćenja i izvješćivanja definirana čl. 20. Za podzemne rudnike ugljena potrebna je kontinuirana ventilacija, mjerenje i kvantifikacija emisija metana korištenjem aparata s pragom osjetljivosti koncentracije od najmanje 100 ppm. Za površinske rudnike predviđeno je tromjesečno praćenje emisija korištenjem specifičnih faktora. Prijedlogom se predviđa godišnje izvještavati o emisijama. Od 2025. zabranjeno je ispuštanje i spaljivanje metana iz odvodnih stanica, osim u slučaju nužde, kvara ili kada je to neizbježno i strogo potrebno za održavanje, a što je navedeno u čl. 22. Od 2027. zabranjeno je ispuštanje metana kroz ventilacijska okna u rudnicima ugljena koji emitiraju više od 0,5 tona metana/kilotona iskopanog ugljena (čl. 22.). Od 2025. predviđena je obveza obavješćivanja nadležnih tijela o svim postupcima odzračivanja i spaljivanja za operatere (čl. 23.). Prijedlogom su predviđene slične mjere za zatvorene i napuštene rudnike kao i za neaktivne bušotine za naftu i plin (čl. 25.) te bi DČ trebale izraditi plan ublažavanja (čl. 26.). Odzračivanje i spaljivanje

zabranjeno je od 2030., osim u posebnim slučajevima ili ako postoji opasnost da se ugrozi sigurnost okoliša ili sigurnost operacija i osoblja (čl. 26.).

Otkrivanje i popravak curenja metana za naftu i plin (čl. 14.) je obavezno, a operateri moraju dostaviti program otkrivanja curenja i rješavanje pitanja istog nadležnim tijelima. Popravak/zamjena je obavezna za komponente za koje je utvrđeno da emitiraju 500 ppm ili više metana (koji se može detektirati), odmah, a najkasnije 5 dana nakon detekcije (pod uvjetima sigurnosti ljudi i uzimajući u obzir utjecaje na okoliš, npr. rizik od većeg curenja). Obveze operatera su da bilježe sva curenja, bez obzira na količinu, te da kontinuirano provode nadzor. U roku od mjesec dana nakon svakog nadzora, operateri trebaju dostaviti izvješće s rezultatima i rasporedom popravaka i praćenja.

Za emisije metana iz trećih zemalja uvoznici će svake godine morati dostaviti podatke nadležnim tijelima DČ-a, a koje potom te podatke dostavljaju EK sukladno čl. 27. Informacije se prikupljaju i objavljuju u javnoj transparentnoj bazi podataka o metanu, s popisom emisija metana po izvozniciima i zemljama izvoznicama te popisom mjera za ublažavanje koje su poduzele zemlje izvoznice (čl. 28.).

Do dvije godine nakon datuma stupanja uredbe na snagu, EK će uspostaviti globalni alat za praćenje metana na temelju podataka sa satelita Copernicus i drugih satelita kako bi identificirala novi glavni izvor emisija na koji će EK upozoriti relevantnu zemlju (čl. 29).

Treća revizija teksta (REV3) donosi opširniju verziju prijedloga uredbe koja se bavi manjim dopunama teksta kao i pokušajem pronalaženja rješenja za nekoliko pitanja koja su temelj uredbe. PRES je pripremio prijedlog koji se odnosi na najznačajnije izmjene u REV3, osim čl. 14. i povezane uvodne izjave i dodatke, koji ostaju nepromijenjeni u samoj REV3. Za čl. 14. DČ su pozvane ispitati alternativni pristup. Budući da PRES razumije važnost ovog članka, predlaže da DČ pruže daljnje smjernice. PSV (Pravna služba Vijeća) je navela da je potrebno djelovati u kontekstu uvodne izjave 17. jer ne postoji jasna poveznica između IMEO-a (International Methane Emissions Observatory) i zakonodavnog reda EU-a te postoji rizik da podaci koji bi se dostavili IMEO-u ne bi bili adekvatno korišteni, odnosno čuvani. Predlaže obrisati čl. 14.

Razlozi za donošenje i pozadina dokumenta:

Europski zeleni plan usmjerava Uniju prema ostvarenju klimatske neutralnosti do 2050. temeljitom dekarbonizacijom svih sektora gospodarstva. Njime se ujedno nastoji zaštititi, očuvati i poboljšati prirodni kapital Unije te zaštititi zdravlje i dobrobit građana od okolišnih rizika i utjecaja.

U rujnu 2021. EU i Sjedinjene Američke Države najavile su preuzimanje globalne obveze smanjenja emisija metana (*Global Methane Pledge*), odnosno političke inicijative smanjenja globalnih emisija metana u svim sektorima koji proizvode metan za 30 % do 2030. (u odnosu na razine iz 2020.), koja je pokrenuta na Konferenciji UN-a o klimatskim promjenama (COP 26) u studenome 2021. u Glasgowu. Više od stotinu zemalja obvezalo se poduprijeti obvezu koja se odnosi na gotovo polovinu globalnih antropogenih emisija metana. Globalna obveza smanjenja emisija metana uključuje obvezu prelaska na primjenu najboljih dostupnih metodologija za inventare emisija u cilju kvantifikacije emisija metana, s posebnim naglaskom na izvorima s visokim emisijama.

Metan je snažan staklenički plin koji svojim ukupnim doprinosom klimatskim promjenama zaostaje jedino za ugljikovim dioksidom, a odgovoran je za otprilike trećinu trenutnog klimatskog zagrijavanja. Iako u atmosferi ostaje kraće od ugljikova dioksida (10 do 12 godina prije nego što oksidira u ugljikov dioksid koji i dalje zadržava toplinu), na molekularnoj razini metan mnogo snažnije utječe na klimu (s potencijalom globalnog zagrijavanja 28 puta većim od potencijala globalnog zagrijavanja ugljikova dioksida u razdoblju od 100 godina i 86 puta većim u razdoblju od 20 godina). Osim toga, metan pridonosi stvaranju ozona koji je snažan onečišćivač zraka koji uzrokuje ozbiljne zdravstvene probleme.

Otprilike 60 % globalnih emisija metana antropogeno je, a najveći su izvori, na temelju procjena, proizvodnja i uporaba fosilnih goriva (između četvrtine i trećine), otpad (oko četvrtine) i poljoprivreda (oko polovine ukupnih emisija metana), posebno u segmentu intenzivne proizvodnje.

Procjena učinka Plana za postizanje klimatskog cilja do 2030. ukazuje na to da se u EU-u troškovno najučinkovitije smanjenje emisija metana može postići u energetsom sektoru.

Ovim se prijedlogom dopunjuju mjere poduzete u području poljoprivrede i otpada kako bi se smanjile emisije metana.

Emisije metana obuhvaćene su ciljevima Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. utvrđenima u Europskom zakonu o klimi i obvezujućim nacionalnim ciljevima smanjenja emisija u skladu s Uredbom (EU) 2018/842¹. Međutim, trenutačno ne postoji pravni okvir na razini Unije kojim bi se utvrdile posebne mjere za smanjenje antropogenih emisija metana u energetsom sektoru.

¹ Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL L 156, 19.6.2018.)

Status dokumenta:

Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o smanjenju emisija metana u energetske sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942 predstavljen je 15. prosinca 2021. Tijekom sastanka Radne skupine za energetiku 6. listopada 2022. razmijenjena su mišljenja o trećem kompromisnom prijedlogu uredbe o smanjenju emisija metana (REV 3) u energetske sektoru za koji je većina delegacija navela da i dalje ima rezervu te će se rasprave o kompromisnom prijedlogu nastaviti u daljnjem periodu. Također tijekom sastanka EEAS je prezentiralo akcijski plan EU Metan koji predstavlja nacrt postojećih politika kao i predviđenih daljnjih aktivnosti u razvoju smanjenja emisija metana do 2030. Predanost EU-a temelji se na dugoročnom političkom cilju smanjenja emisija stakleničkih plinova prema klimatskoj neutralnosti do 2050., što će zahtijevati daljnja smanjenja emisija nadovezujući se na solidnu evidenciju smanjenja tijekom posljednjih desetljeća.

Opći pristup za Prijedlog uredbe CZ PRES planira na formalnom sastanku Vijeća TTE (energetika) u prosincu 2022.

Stajalište RH:

Svjesna važnosti smanjenja emisija metana koji uz ugljični dioksid značajno doprinosi klimatskim promjenama, RH podržava Prijedlog uredbe kojom će se unaprijediti/uspostaviti EU sustav praćenja, izvješćivanja i provjere emisije metana u energetske sektoru.

Snažno podržavamo projekte koje financira EU, koji će pridonijeti povećanju komercijalnih projekata povezanih s vodikovim tehnologijama, ali i biometanom, koji predstavljaju kvalitetnu zamjenu za prirodni plin kao energent, u energetici i u prometu.

RH podržava predmetni Prijedlog uredbe, no postoje određene zabrinutosti vezano uz čl. 15. u kojem su odredbe **vezano na zabranu spaljivanja metana na bakljama**. Proces spaljivanja metana na bakljama je nužan u istraživanju u proizvodnji nafte i plina, kojim se osigurava da ne dođe do štete i potencijalne opasnosti za ljude i imovinu, rasterećenjem ležišnog tlaka. Iako se Republika Hrvatska zalaže za dekarbonizaciju, eksploatacija nafte i prirodnog plina iz domaćih izvora još je važna u pogledu sigurnosti opskrbe. Zbog toga je važno korištenje vlastitih izvora, posebice u situaciji kada se velika većina nafte i prirodnog plina uvozi u EU iz trećih zemalja. No, trenutno u članku 15. **nije jasno definirano izuzeće** za spaljivanje plina na predmetnim bakljama. Zbog toga se mogu nepotrebno ograničiti aktivnosti vezane uz eksploataciju i dovesti u pitanje sigurnost ljudi i postrojenja. Shodno navedenom, Republika

Hrvatska smatra da treba jasnije definirati pravila i način da se **iznimno omogućuje** spaljivanje metana na bakljama u procesu istraživanja i proizvodnje nafte i plina, uz jasno definirane uvjete i procese te kako će se navedeno mjeriti i kako će se izvještavati nadležna tijela o svim bitnim aspektima vezanim uz takvu vrstu spaljivanja metana. Posebice je to važno u kontekstu sigurnosti okoliša i ljudi.

Sporna/otvorena pitanja za RH:

Pitanje spaljivanja metana na bakljama, koje se odnosi na odredbe u čl. 15., nužan je proces tijekom istraživanja i proizvodnje nafte i plina kojim se osigurava da ne dođe do štete i potencijalne opasnosti za ljude i imovinu. U tom kontekstu treba jasnije definirati pravila i način da se **iznimno** omogućuje spaljivanje metana na bakljama, u procesu istraživanja i proizvodnje nafte i plina, uz jasno definirane uvjete i proces kako će se navedeno mjeriti i kako će se izvještavati nadležna tijela o svim bitnim aspektima vezanim uz takvu vrstu spaljivanja metana. Ovo je važno s obzirom na to da je EU uvoznica nafte i plina te je važno u kontekstu sigurnosti opskrbe poticati vlastitu proizvodnju, vodeći računa paralelno s tim da se jača i dekarbonizacija gospodarstva.

Stajališta DČ i EK:

EK je navela da curenje metana može biti usmjereno na veće iznose curenja, a koji se odnose na tehnologije poput optičkih kamera i koji su troškovno učinkoviti. Za detekciju curenja, postoje mnogi načini za mjerenje emisija metana, te EK predlaže brisanje reference za praćenje. EK je navela da se ne uvode novi standardi već oni koji se već koriste te da prijedlog već sadrži reference u vidu praćenja standarda od strane operatera. U kontekstu čl. 10. EK koristi stručnost UNEP-a (United Nations Environment Programme) kako bi se povećala kredibilnost podatka o emisijama metana.

Stajališta pojedinih DČ su detaljnije opisana u rubrici „Sporna/otvorena pitanja za DČ i EK“.

Sporna/otvorena pitanja za DČ i EK:

Ponajprije su ostala otvorena pitanja standarda. BE je navela da ima preliminarne podatke za pitanje standarda, smatra da su potrebni dodaci u odnosu na emisije metana iz plinovoda. Za dodatak u odnosu na standard, smatra da DČ trebaju ići šire od očekivanog. NL je navela da postoji napredak u odnosu na prethodne prijedloge. Zabrinuti su za distribucijske centre, jer određene aktivnosti moraju biti primjerene u kontekstu emisija metana. DK je navela da će analizirati prijedlog, ali nisu sigurni da je ovo rješenje. Za standarde, prijedlog rješenja predstavlja dobar smjer. DE smatra da prijedlog ide u dobrom smjeru. AT preferira pristup

utemeljen na riziku te je pitanje da li dvostruki sustav dovodi do potrebnih razmatranja curenja. **MT** je navela da je potrebno uzeti u obzir i male DČ za čl. 14. **SE**, **ES** i **MT** su predložili da se uspostavi granična vrijednost za uvoz. **EK** je navela da je potrebno razmotriti čl. 14. te će nastaviti rad na prijedlogu s **PRES**-om. Za delegirani akt cilj nije propisati kroz delegirani akt primjenu standarda, već način rada i da se omogući definiranje standarda.

Stav RH o spornim/otvorenim pitanjima DČ i EK:

Kako je i pitanje spaljivanja metana na bakljama vezano uz pitanje standarda tj. jasnih pravila koja se trebaju definirati u dokumentu, **RH** se slaže da dokument mora jasnije definirati niz pitanja koje su iznijele pojedine DČ.

Postojeće zakonodavstvo RH i potreba njegove izmjene slijedom usvajanja dokumenta:

U tijeku je analiza postojećeg zakonodavstva, nastavno na koju će se naknadno odlučiti o izmjeni postojećeg zakonodavstva odnosno donošenju novoga u smislu osiguravanja preduvjeta za provedbu ove uredbe..

Utjecaj provedbe dokumenta na proračun RH:

Obveza provedbe ciljeva vezanih uz ograničavanje emisije metana, a što se djelomično promiče i ovom uredbom, posebice kada je riječ o uspostavi praćenja i izvješćivanja, zahtijevat će dodatna financijska sredstva u odnosu na investicije predložene Energetskom strategijom i nacionalnim energetske-klimatskim planom. No, kako je rasprava o dokumentu još uvijek u tijeku, u ovom trenutku se navedena sredstva još uvijek ne mogu procijeniti.

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 15.12.2021.
COM(2021) 805 final

2021/0423 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o smanjenju emisija metana u energetske sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2021) 432 final} - {SWD(2021) 459 final} - {SWD(2021) 460 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Europski zeleni plan usmjerava Uniju prema ostvarenju klimatske neutralnosti do 2050. temeljitom dekarbonizacijom svih sektora gospodarstva. Njime se ujedno nastoji zaštititi, očuvati i poboljšati prirodni kapital Unije te zaštititi zdravlje i dobrobit građana od okolišnih rizika i utjecaja. Metan je snažan staklenički plin koji svojim ukupnim doprinosom klimatskim promjenama zaostaje jedino za ugljikovim dioksidom, a odgovoran je za otprilike trećinu trenutnog klimatskog zagrijavanja. Iako u atmosferi ostaje kraće od ugljikova dioksida (10 do 12 godina prije nego što oksidira u ugljikov dioksid koji i dalje zadržava toplinu), na molekularnoj razini metan mnogo snažnije utječe na klimu (s potencijalom globalnog zagrijavanja 28 puta većim od potencijala globalnog zagrijavanja ugljikova dioksida u razdoblju od 100 godina i 86 puta većim u razdoblju od 20 godina). Osim toga, metan pridonosi stvaranju ozona koji je snažan onečišćivač zraka koji uzrokuje ozbiljne zdravstvene probleme.

Otprilike 60 % globalnih emisija metana antropogeno je, a najveći su izvori, na temelju procjena, proizvodnja i uporaba fosilnih goriva (između četvrtine i trećine), otpad (oko četvrtine) i poljoprivreda (oko polovine ukupnih emisija metana), posebno u segmentu intenzivne proizvodnje.

Međuvladin panel o klimatskim promjenama (IPCC) upozorava da se do 2030. moraju postići znatna smanjenja emisija metana kako bi se porast temperature u svijetu zadržao ispod 1,5 °C (ili čak 2 °C) što je postavljeno kao globalni cilj do 2050.¹ U najnovijem izvješću IPCC-a ističe se uloga metana kao jednog od glavnih stakleničkih plinova odgovornih za klimatske promjene. U izvješću se navodi da su razine metana na najvišoj dosad zabilježenoj razini i znatno iznad razina emisija koje su u skladu s ograničenjem zagrijavanja na 1,5 °C. Stoga postoji potreba za naglim, brzim i održivim smanjenjem emisija metana kako bi se usporilo globalno zagrijavanje i poboljšala kvaliteta zraka. Važno je napomenuti da se u izvješću zaključuje da je povećanje metana u atmosferi posljedica ljudskog djelovanja i da su fosilna goriva, uz poljoprivredu (uglavnom stočarstvo) i otpadne vode, znatno pridonijela rastu emisija metana barem od 2007.

Procjena učinka Plana za postizanje klimatskog cilja do 2030. ukazuje na to da se u EU-u troškovno najučinkovitije smanjenje emisija metana može postići u energetske sektoru. Te su emisije prekogranični problem, a nekoordinirano regulatorno postupanje u državama članicama i sektorima dovodi do nedostataka i neučinkovitosti te može narušiti funkcioniranje jedinstvenog energetske tržišta Unije. Budući da većina emisija metana povezanih s fosilnom energijom koja se troši unutar Unije nastaje izvan njezinih granica, rezultati u tom području mogli bi se ostvariti jedino zajedničkim djelovanjem država članica.

U rujnu 2021. Unija i Sjedinjene Američke Države najavile su preuzimanje globalne obveze smanjenja emisija metana (*Global Methane Pledge*), političke inicijative smanjenja globalnih emisija metana u svim sektorima koji proizvode metan za 30 % do 2030. (u odnosu na razine

¹ Međuvladin panel o klimatskim promjenama, 2021.: Sažetak za oblikovatelje politika. U: *Climate Change 2021: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change* (Klimatske promjene 2021.: Fizikalni znanstveni temelji. Doprinos radne skupine I. šestom izvješću o procjeni Međuvladina panela o klimatskim promjenama), Cambridge University Press, u tisku.

iz 2020.) koja je pokrenuta na Konferenciji UN-a o klimatskim promjenama (COP 26) u studenome 2021. u Glasgowu. Više od stotinu zemalja obvezalo se poduprijeti obvezu, koja se odnosi na gotovo polovinu globalnih antropogenih emisija metana. Globalna obveza smanjenja emisija metana uključuje obvezu prelaska na primjenu najboljih dostupnih metodologija za inventare emisija u cilju kvantifikacije emisija metana, s posebnim naglaskom na izvorima s visokim emisijama.

Opći je cilj Uredbe, u kontekstu funkcioniranja unutarnjeg energetskeg tržišta i uz vođenje brige o sigurnosti opskrbe u Uniji, očuvati i unaprijediti okoliš smanjenjem emisija metana iz fosilne energije koja se proizvodi ili troši u Uniji.

Posebni su ciljevi sljedeći:

- (i) poboljšati točnost informacija o glavnim izvorima emisija metana povezanim s energijom koja se proizvodi i troši u EU-u. Cilj je osigurati dostupnost podataka na razini imovine i pouzdanu kvantifikaciju emisija te time povećati točnost mjerenja, uključujući izvješćivanje o podacima iz inventara stakleničkih plinova prema Okvirnoj konvenciji Ujedinjenih naroda o promjeni klime („UNFCCC”) te obuhvat odgovarajućih mjera za ublažavanje;
- (ii) osigurati daljnje učinkovito smanjenje emisija metana u cijelom lancu opskrbe energijom u EU-u. Tim posebnim ciljem otklanjaju se tržišni nedostaci koji dovode do toga da poduzeća nedovoljno ublažavaju emisije metana;
- (iii) poboljšati dostupnost informacija kako bi se osigurali poticaji za smanjenje emisija metana povezanih s fosilnom energijom uvezenom u EU. Budući da većina emisija metana povezanih s fosilnom energijom koja se troši u EU-u nastaje izvan EU-a, ovim se posebnim ciljem nastoje uspostaviti poticaji za smanjenje emisija metana u partnerskim zemljama stvaranjem transparentnosti na tržištu.

• **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

U Uredbi (EU) 2021/1119 („Europski zakon o klimi”) Unija je u zakonodavstvo ugradila cilj postizanja klimatske neutralnosti u cijelom gospodarstvu do 2050. i uspostavila obvezu Unije da do 2030. smanji neto domaće emisije stakleničkih plinova (emisije nakon što se odbiju uklanjanja) za najmanje 55 % u odnosu na razine iz 1990.

Prijedlog se temelji na Planu Unije za postizanje klimatskog cilja do 2030. i procjeni njegova učinka. Plan za postizanje klimatskog cilja pokazao je, na temelju modeliranog scenarija, da je postizanje povećanog klimatskog cilja smanjenja neto emisija stakleničkih plinova za najmanje 55 % do 2030. izvedivo i da bi se njime omogućilo neometano postizanje klimatske neutralnosti do 2050. Naglašava se i potreba za ubrzavanjem smanjenja emisija metana.

Europski zeleni plan objedinjuje sveobuhvatan skup mjera i inicijativa koje se međusobno nadopunjuju i čiji je cilj postizanje klimatske neutralnosti u Uniji do 2050. U Komunikaciji o europskom zelenom planu² navodi se da će se olakšati dekarbonizacija sektora plina, među ostalim rješavanjem pitanja emisija metana povezanih s energijom. Komisija je u listopadu 2020. donijela strategiju EU-a za smanjenje emisija metana („strategija za metan”) kojom se utvrđuju mjere za smanjenje emisija metana u EU-u, među ostalim u energetskeg sektoru, i na međunarodnoj razini.

² COM(2019) 640 final.

Uredbom (EU) 2018/1999 (Uredba o upravljanju) od država članica zahtijeva se uspostava nacionalnih sustava inventara za procjenu antropogenih emisija stakleničkih plinova i izvješćivanje o tim nacionalnim projekcijama. To se izvješćivanje provodi na temelju smjernica IPCC-a i često se temelji na zadanim emisijskim faktorima, a ne na izravnim mjerenjima na razini izvora, što upućuje na nesigurnosti u pogledu točnog podrijetla, učestalosti i razmjera emisija.

Emisije metana koje nastaju kod istraživanja i proizvodnje nafte i fosilnog plina, prikupljanja i prerade fosilnog plina, prijenosa, distribucije, podzemnog skladištenja i iz terminala ukapljenog fosilnog plina (UPP) te emisije iz aktivnih, zatvorenih ili napuštenih ugljenokopa nisu posebno regulirane na razini Unije.

Direktivom 2010/75/EU (Direktiva o industrijskim emisijama), koja je trenutačno u postupku revizije, reguliraju se emisije onečišćujućih tvari iz industrijskih postrojenja, posebno utvrđivanjem graničnih vrijednosti emisija na temelju najboljih raspoloživih tehnika kao uvjeta dozvole. Direktiva o industrijskim emisijama obuhvaća rafiniranje mineralnih ulja i plina, ali ne i istraživanje i proizvodnju, pohranu i prijevoz te obradu i prodaju fosilnog plina (UPP, podzemno skladištenje plina, prienos, distribucija) ili vađenje ugljena.

Usko povezano s Direktivom o industrijskim emisijama, Uredbom (EZ) br. 166/2006³ (Europski registar ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari, E-PRTR) zahtijeva se da se u „podzemnom rudarenju i povezanim djelatnostima” izvješćuje o ispuštanju onečišćujućih tvari, uključujući metan, ako premašuje prag za izvješćivanje od 100 000 kg godišnje. Za mjerenje ispuštanja metana u Dodatku 3. smjernicama za E-PRTR⁴ upućuje se na ISO normu koja je u pripremi (ISP/TC 146/SC 1/WG 22). Osim toga, E-PRTR trenutačno je u postupku revizije. Revizijom Direktive o industrijskim emisijama i E-PRTR-a uzet će se u obzir potreba za izbjegavanjem dvostrukog reguliranja. Ovim se prijedlogom stoga dopunjuju ta dva akta jer se bavi emisijama metana duž cijelog lanca opskrbe fosilnom energijom.

Europska komisija donijela je 14. srpnja 2021. niz zakonodavnih prijedloga u kojima se utvrđuje kako namjerava postići klimatsku neutralnost u EU-u do 2050., uključujući prijelazni cilj smanjenja neto emisija stakleničkih plinova za najmanje 55 % do 2030. U tom kontekstu sljedeće inicijative imaju relevantne poveznice s mjerenjem i ublažavanjem emisija metana:

Uredba (EU) 2018/842 (Uredba o raspodjeli tereta) sadržava obvezujuće godišnje ciljeve za emisije stakleničkih plinova na nacionalnoj razini za države članice od 2021. do 2030. za sektore uključujući promet (osim zračnog prometa), zgradarstvo, poljoprivredu, otpad, industriju i dijelove energetskog sektora koji nisu obuhvaćeni postojećim sustavom EU-a za trgovanje emisijama (ETS). Područje primjene obuhvaća metan, što je zadržano u prijedlogu revizije donesenom 14. srpnja 2021. Ova je inicijativa nadopuna Uredbi o raspodjeli tereta jer se njome uvode posebne mjere za smanjenje emisija metana koje tom uredbom nisu propisane, a državama članicama ostavlja se određena sloboda odlučivanja o tome kako najbolje postići potrebna smanjenja emisija stakleničkih plinova. Te će mjere pridonijeti tome da države članice ispune svoje ciljeve, a mogu pridonijeti i povećanju troškovne učinkovitosti postizanja ciljeva Uredbe o raspodjeli tereta zbog potencijala trgovanja među državama članicama u okviru te uredbe.

Prijedlogom izmjene Uredbe (EU) 2018/841 (Uredba o LULUCF-u) u okviru paketa za ostvarivanje cilja od 55 % utvrđuje se opći cilj EU-a za uklanjanje ugljika prirodnim

³ Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006.).

⁴ Smjernice za provedbu Europskog PRTR-a, Europska komisija (2006.).

ponorima, a nacionalnim ciljevima od država članica zahtijevat će se da se pobrinu za svoje ponore ugljika i prošire ih. Prijedlogom se utvrđuje i cilj klimatske neutralnosti Unije do 2035. u sektorima korištenja zemljišta, šumarstva i poljoprivrede, uključujući emisije iz poljoprivrede koje nisu CO₂, tj. metan.

Direktiva (EU) 2018/2001 (Direktiva o obnovljivoj energiji, RED II) glavni je instrument EU-a kojim se promiče uporaba energije iz obnovljivih izvora i olakšat će postupnu zamjenu fosilnih izvora energije obnovljivim izvorima. Sadržava i zadane vrijednosti uštede stakleničkih plinova, uključujući procjene gubitaka metana u proizvodnji bioplina i biometana, što može biti relevantno za održivost bioplina i biometana. Te zadane vrijednosti proizvođači mogu upotrebljavati u svojim izvješćima o uštedama stakleničkih plinova u svojoj proizvodnji kako bi dokazali da ispunjavaju zahtjeve u pogledu održivosti iz Direktive RED II te neizravno daju poticaj smanjenju emisija metana.

Emisije metana u uređajima za grijanje i hlađenje prostora obuhvaćene su u nekoliko uredbi o ekološkom dizajnu i označivanju energetske učinkovitosti, kojima se utvrđuju pravila za poboljšanje ekološke učinkovitosti proizvoda, kao što su kućanski uređaji, informacijske i komunikacijske tehnologije ili tehnika.

Naposljetku, Europska komisija predlaže i reviziju Direktive 2009/73/EZ i Uredbe (EZ) br. 715/2009 kako bi se olakšao nastanak tržišta dekarboniziranog vodika i plina uspostavom novog modela tržišta te olakšavanjem pristupa plinovodima za plinove iz obnovljivih izvora i niskougljične plinove kako bi se, s jedne strane, stvorili uvjeti za tržište vodika i, s druge strane, uklonile prepreke dekarbonizaciji postojeće mreže prirodnog plina. Prijedlog je komplementaran jer će se njime poboljšati klimatska učinkovitost fosilnog plina tijekom razdoblja u kojem će se postupno zamijeniti plinovima iz obnovljivih izvora i niskougljičnim plinovima.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Ovim se prijedlogom dopunjuju mjere poduzete u području poljoprivrede i otpada kako bi se smanjile emisije metana.

Kad je riječ o poljoprivrednom sektoru, u strategiji „od polja do stola”⁵ razmatra se nekoliko izazova. Komisija je osnovala stručnu skupinu za analizu mjerenja emisija metana tijekom njihova životnog ciklusa. Komisija u suradnji sa stručnjacima iz sektora i državama članicama izrađuje zbirku primjera najbolje prakse i dostupnih tehnologija s ciljem istraživanja i promicanja šireg prihvaćanja inovativnih mjera za ublažavanje. Kako bi potaknula izračunavanje bilance ugljika na razini poljoprivrednih gospodarstava Komisija će do 2022. na raspolaganje staviti digitalni predložak za izračunavanje bilance ugljika i smjernice o uobičajenim postupcima za kvantitativni izračun emisija i uklanjanja stakleničkih plinova. Komisija će od 2021. promicati prihvaćanje tehnologija za ublažavanje, i to širom primjenom sekvenciranja ugljika u poljoprivredi u državama članicama i njihovim strateškim planovima zajedničke poljoprivredne politike. Komisija u strateškom planu programa Obzor Europa za razdoblje 2021.–2024. predlaže ciljana istraživanja o različitim čimbenicima koji djelotvorno dovode do smanjenja emisija stakleničkih plinova, s naglaskom na tehnološkim i prirodnim rješenjima, te o čimbenicima koji utječu na promjenu načina prehrane. Komisija razmatra i uključivanje dijela uzgoja goveda u područje primjene Direktive o industrijskim emisijama, što može pridonijeti smanjenju emisija metana u tom sektoru.

Emisije metana u sektoru otpada obuhvaćene su postojećim i predstojećim planiranim revizijama zakonodavstva o okolišu. Direktivom (EU) 2018/850 (Direktiva o odlagalištima

⁵ COM/2020/381 final.

otpada) obvezuje se operatore odlagališta da upravljaju odlagališnim plinom tako da ga koriste za proizvodnju energije ili da ga spaljuju na baklji. Tijekom revizije Direktive o odlagalištima otpada predviđene za 2024. Komisija će razmotriti daljnje mjere za poboljšanje upravljanja odlagališnim plinom, svođenje njegovih štetnih učinaka na klimu na najmanju moguću mjeru i iskorištavanje svih potencijalnih energetske koristi. Nadalje, u okviru revizije Direktive o industrijskim emisijama koja je u tijeku razmatra se i donošenje zaključaka o NRT-ovima za odlaganje otpada na odlagališta kojima bi se, među ostalim, nastojalo riješiti pitanje emisija metana. Nedavnim izmjenama zakonodavstva EU-a o otpadu (2018.) uvedena je obveza da se 2024. počne odvojeno prikupljati biorazgradivi otpad i postavljen je novi cilj da se do 2035. na odlagališta odlaže najviše 10 % otpada. Očekuje se da će se zahvaljujući tim promjenama dodatno smanjiti emisije metana iz odlagališta. Kad je riječ o pročišćavanju i uporabi otpadnih voda i kanalizacijskog mulja u okviru postojećeg regulatornog okvira, odnosno Direktive o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda⁶ i Direktive o mulju iz otpadnih voda⁷, emisije stakleničkih plinova nisu posebno razmotrene. Međutim, provedba Direktive o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda znatno je pridonijela sprečavanju emisija metana zahvaljujući prikupljanju i pročišćavanju otpadnih voda u učinkovitim centraliziranim postrojenjima. Direktiva o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda trenutačno se preispituje. Direktivom o mulju iz otpadnih voda uređuje se upotreba kanalizacijskog mulja u cilju zaštite okoliša, a posebno tla, od štetnih učinaka kontaminiranog mulja u poljoprivredi.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova ove inicijative članak 194. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), kojim se Unija ovlašćuje za utvrđivanje mjera potrebnih za ostvarivanje ciljeva Unije u vezi s energetsom politikom. Prijedlog se odnosi samo na energetske sektor i pridonosi ciljevima energetske politike Unije navedenima u članku 194. stavku 1., posebno funkcioniranju energetskog tržišta usklađivanjem pravila o praćenju emisija metana, izvješćivanju o njima te njihovu smanjivanju, čime se pridonosi očuvanju i poboljšanju okoliša.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Emisije metana u energetsom sektoru prekogranični su problem, a razlike u Uniji postoje na nacionalnoj i regionalnoj razini. Relevantne su u svim državama članicama u različitoj mjeri, ovisno o njihovoj kombinaciji izvora energije i prirodnih bogatstava, npr. koliko podzemnih ugljenokopa je aktivno ili zapečaćeno, koliko se fosilnog plina proizvodi ili transportira. Veličina plinske infrastrukture ukazuje na aspekt koji se tiče čitave Unije, s obzirom na oko 190 000 km plinovoda u svim državama članicama.

Razina izvješćivanja o emisijama i obuhvat mjera ublažavanja razlikuju se među državama članicama i podsektorima. Postoji nekoliko privatnih i dobrovoljnih inicijativa, no one nisu dovoljne zbog svojeg ograničenog obuhvata i provedivosti te ograničenog sudjelovanja u njima. Različiti nacionalni pristupi mogu dovesti do nedosljednosti u regulatornom tretmanu u državama članicama, čime bi se povećalo administrativno opterećenje za poduzeća koja posluju u više država članica, što bi moglo ometati funkcioniranje unutarnjeg tržišta stvaranjem prepreka za operatore te otežati prikupljanje usporedivih podataka u Uniji.

⁶ Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda.

⁷ Direktiva Vijeća 86/278/EEZ od 12. lipnja 1986. o zaštiti okoliša, posebno tla, kod upotrebe mulja iz uređaja za pročišćavanje otpadnih voda u poljoprivredi.

Osim toga, budući da većina emisija metana povezanih s fosilnom energijom koja se troši u Uniji nastaje izvan njezinih granica, veća je vjerojatnost da će se zajedničkim djelovanjem država članica ostvariti rezultati za te dijelove lanca opskrbe i očuvati cjelovitost unutarnjeg energetskeg tržišta.

S obzirom na prethodno navedeno, ujednačen pristup politici na razini Unije pridonio bi smanjenju emisija metana u Uniji. Učinci mjera usmjerenih na mjerenje i ublažavanje emisija metana i povezani učinci na inovacije, troškovnu učinkovitost i jednake uvjete u održavanju funkcionalnog unutarnjeg tržišta opravdavaju koordinaciju među državama članicama. Postoji mnogo veća vjerojatnost da će do daljnjeg smanjenja emisija metana u energetskeom sektoru dovesti koordinirane politike Unije, a ne fragmentirana nacionalna nastojanja. Koordiniranim djelovanjem na razini Unije nadalje se olakšava cjelovito razmatranje različitih mogućnosti djelovanja među državama članicama i privatnim subjektima. Zahvaljujući tome, operatori će imati koristi od jedinstvenog regulatornog režima, čime se olakšava poštovanje pravila i smanjuje administrativno opterećenje povezano s primjenom rascjepkanih pravila u državama članicama.

Politika za metan na razini Unije dodaje znatnu vrijednost međunarodnom djelovanju u području klime. Izradom zakonodavstva za smanjenje emisija metana u energetskeom sektoru na najmanju mjeru Unija šalje snažnu političku poruku vanjskim akterima, povećavajući svijest o štetnim učincima emisija metana na klimu. Ta poruka neće samo potaknuti partnere Unije na rješavanje problema emisija metana u energetskeom sektoru, nego će dovesti i do stvaranja međunarodnog partnerstva čime će Unija preuzeti vodeću ulogu u rješavanju problema emisija metana.

Zaključno, izazovi u pogledu smanjenja emisija metana stoga iziskuju usklađen i koordiniran pristup te ih se ne može učinkovito prevladati na razini pojedinačnih država članica. Djelovanje Unije stoga je opravdano na temelju supsidijarnosti u skladu s člankom 194. UFEU-a.

- **Proporcionalnost**

Prijedlogom se pažljivo uspostavlja ravnoteža između, s jedne strane, regulatorne autonomije koju države članice imaju za nacionalne korektivne mjere, kojima se utvrđuju poticaji za tehnološke inovacije ili odlučivanje o razini namjenskih resursa, i, s druge strane, potrebe za rješavanjem problema povezanih s emisijama metana koji se moraju riješiti na razini Unije.

Kako je opisano u poglavlju 6. procjene učinka, troškovi i regulatorno opterećenje povezani s ovim prijedlogom zadržani su na najmanjoj mogućoj mjeri. Mjere predviđene ovim prijedlogom ne premašuju ono što je nužno za rješavanje utvrđenih problema i ostvarivanje postavljenih ciljeva. Predviđeni troškovi za Komisiju i države članice smatraju se prihvatljivima, uzimajući u obzir i pozitivne neto gospodarske učinke povezane s razinom smanjivanja koja će biti prihvatljiva za okoliš i troškovno učinkovita.

- **Odabir instrumenta**

Uredba je odgovarajući pravni instrument za ovaj zakonodavni prijedlog jer se njome nameću jasna i detaljna pravila kojima se državama članicama ne ostavlja prostor za različito prenošenje. Uredbom se osigurava istodobna primjena pravnih zahtjeva u cijeloj Uniji, čime bi se izbjegle neučinkovitosti i regulatorni troškovi/opterećenje povezani s nedosljednom provedbom odredaba o smanjenju emisija metana u cijeloj Uniji.

Osim toga, Uredba je prikladan instrument kojim se gospodarskim subjektima i nacionalnim tijelima nameću izravne obveze. To bi bilo potrebno kako bi se utvrdile jasne obveze za

kvantificiranje podataka, izvješćivanje o njima i njihovu provjeru te kako bi se poduzele mjere za ublažavanje emisija metana, uključujući postupno ukidanje štetnih industrijskih praksi kao što su ispuštanje i spaljivanje na baklji.

Kako bi se dobili dosljedni i usporedivi podaci, ključno je imati usklađene zahtjeve u pogledu mjerenja i izvješćivanja. To se najbolje može postići uredbom, kako je vidljivo iz povezanih pravnih akata EU-a kao što su Uredba (EU) 2015/757⁸, Uredba (EZ) 166/2006 ili Provedbena uredba (EU) 2018/2066⁹. U vezi s tim, razina diskrecijskih ovlasti prepuštena državama članicama na temelju direktive ne bi bila u skladu s potrebom za usporedivim i stoga usklađenim podacima.

Nadalje, kad je riječ o mjerama ublažavanja i ograničenjima industrijskih postupaka, uredba je odgovarajući instrument kojim se osigurava da se u odnosu na te postupke donesu odredbe koje su izravno usmjerene na poduzeća i uspostave minimalni jednaki uvjeti.

Naposljetku, uredbom se omogućuje hitno postupanje u odnosu na emisije metana kojima se u kontekstu klimatske krize i cilja klimatske neutralnosti Unije, kako je objašnjeno u odjeljku 1., treba pozabaviti na izravni i povoljniji način.

Odabirom uredbe osigurava se da se utvrđeni problemi i ciljevi rješavaju na najdjelotvorniji, najučinkovitiji i najproporcionalniji način. Time se pažljivo uspostavlja ravnoteža između, s jedne strane, regulatorne autonomije koju države članice imaju za nacionalne korektivne mjere kojima se utvrđuju poticaji za tehnološke inovacije ili odlučivanje o razini namjenskih resursa, i, s druge strane, potrebe za rješavanjem problema povezanih s emisijama metana koji se moraju riješiti na razini Unije.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

• Savjetovanja s dionicima

U skladu sa smjernicama za bolju regulativu za procjene učinka Komisija je provela sveobuhvatno savjetovanje s dionicima na temelju strategije savjetovanja koja je obuhvaćala niz metoda i alata. Cilj strategije savjetovanja bio je osigurati da se uzmu u obzir svi relevantni dokazi, uključujući podatke o troškovima, društvenom učinku i mogućim koristima inicijative. Strategija je osmišljena u skladu s logikom intervencije i objedinjuje elemente usmjerene na prošlost i budućnost. Primijenjeno je nekoliko alata za savjetovanje: internetsko javno savjetovanje, ciljano savjetovanje o troškovima provedbe praćenja, izvješćivanja i provjere (MRV) prema pravilima Partnerstva za kontrolu metana iz nafte i plina¹⁰, detaljni razgovori i (tri) webinar s dionicima.

⁸ Uredba (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ, SL L 123, 19.5.2015., str. 55.

⁹ Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/2066 od 19. prosinca 2018. o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o izmjeni Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012, SL L 334, 31.12.2018., str. 1.

¹⁰ Partnerstvo za kontrolu metana iz nafte i plina (OGMP), pokrenuto 2014., osnovali su Koalicija za klimu i čisti zrak (CCAC) i Program Ujedinjenih naroda za zaštitu okoliša (UNEP) kao dobrovoljnu inicijativu za pomoć poduzećima u mjerenju emisija metana i izvješćivanju o njima. OGMP je usmjeren na utvrđivanje najbolje prakse kako bi se poboljšala dostupnost globalnih informacija o kvantifikaciji emisija metana i upravljanju njima te kako bi se potaknule mjere ublažavanja radi smanjenja emisija metana. Do danas se više od 60 poduzeća pridružilo OGMP-u, čime je obuhvaćeno 30 % svjetske proizvodnje nafte i plina te naftne i plinske imovine na pet kontinenata.

U okviru otvorenog javnog savjetovanja zaprimljen je 131 odgovor, od čega je 126 zaprimljeno barem djelomičnim ispunjavanjem internetskog upitnika, a pet dodatnih odgovora zaprimljeno je u obliku podnesaka poslanih e-poštom.

Konkretno, Agencija za suradnju energetske regulatora (ACER) i Vijeće europskih energetske regulatora (CEER) podnijeli su istraživanje provedeno među svojim članovima kao neformalni doprinos otvorenom javnom savjetovanju, u kojem su izrazili stajalište da „nacionalna regulatorna tijela općenito podupiru usklađeni pristup praćenju i otkrivanju emisija metana na razini EU-a, koji se posebno temelji na obveznom praćenju emisija metana”.

Dionici su naširoko podržali razvoj pouzdanog standarda MRV-a za emisije metana u energetske sektoru. U otvorenom javnom savjetovanju 78 % sudionika izjasnilo se za to da se prijedlog MRV-a u dijelu koji se odnosi na naftu i plin temelji na metodologiji Partnerstva za kontrolu metana iz nafte i plina koju su podržala i sva profesionalna udruženja za naftu i plin s prostora EU-a. Vrlo snažnu podršku, uključujući podršku industrije ugljena, dobilo je i uključivanje ugljena u odredbe o MRV-u (96 % sudionika otvorenog javnog savjetovanja). Ti su aspekti uključeni u ovaj prijedlog.

Naširoko su podržane i zakonodavne mjere za ublažavanje emisija u sektorima nafte, fosilnog plina i ugljena. Sva udruženja industrije nafte i plina koja su se odazvala na otvoreno javno savjetovanje podržala su uvođenje obveze otkrivanja i saniranja istjecanja (LDAR) u pravo Unije. Takvu obvezu uvelike su podržale i nevladine organizacije. Sve nevladine organizacije i predstavnici industrije koji su se odazvali na otvoreno javno savjetovanje smatrali su da je moguće postupno ukinuti rutinsko ispuštanje i spaljivanje na baklji povezano s energijom koja se proizvodi i troši u EU-u. Kad je riječ o uključivanju mjera ublažavanja za metan iz ugljenokopa, prilikom javnog savjetovanja iskazana je snažna podrška (80 % odgovora). Ti su aspekti uključeni u ovaj prijedlog.

92 % sudionika otvorenog javnog savjetovanja podržava zakonodavstvo Unije o emisijama metana u energetske sektoru, što obuhvaća naftu i plin koji se stavljaju na tržište Unije. Konkretno, 96 % sudionika podržava razvoj alata za transparentnost u području emisija metana na razini Unije i na međunarodnoj razini. Taj je element uključen u ovaj prijedlog.

72 % sudionika smatra da bi se zakonodavstvom Unije o emisijama metana u energetske sektoru obveze trebale proširiti na poduzeća koja uvoze fosilnu energiju u Uniju. 65 % sudionika smatra da je iste obveze u pogledu MRV-a, LDAR-a, ispuštanja i spaljivanja na baklji moguće jednako nametnuti svim akterima u vrijednosnom lancu nafte i plina koji se troše u Uniji. Kao odgovor na to, prijedlog uključuje klauzulu o preispitivanju u kojoj se izričito upućuje na pravo Komisije da podnese zakonodavne prijedloge o izmjeni kako bi se uvoznici nametnule strože mjere nakon što budu dostupni bolji podaci o globalnim emisijama metana.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Prijedlog i procjena učinka na kojoj se temelji oslanjaju se na dokaze iz odgovora dionika dobivenih u okviru opsežnih savjetovanja provedenih u tom pogledu, posebnih radionica te pregleda literature, analize i modeliranja. Pregled literature odnosio se na rezultate niza tematskih studija o ključnim elementima propisa o emisijama metana u različitim zemljama i državama članicama EU-a, kojima se ograničavaju emisije metana u energetske sektoru te evaluacije i procjene provedene u okviru drugih relevantnih inicijativa Komisije.

- **Procjena učinka**

Tijekom rada na procjeni učinka razmatran je niz mjera u svim područjima za rješavanje utvrđenih problema i uklanjanje njihovih uzroka kako bi se postigli ciljevi inicijative. Sva područja politike uključivala su opciju prema scenariju „bez mjera”. Za tri područja politike odabrane su najpoželjnije opcije. Nakon procjene njihove djelotvornosti, učinkovitosti, usklađenosti i proporcionalnosti utvrđeno je da je paket najpoželjnijih opcija najprikladniji za doprinos utvrđenim ciljevima. U paket najpoželjnijih opcija uključene su sljedeće glavne odredbe:

U prvom području politike razmatraju se mogućnosti za poboljšanje točnosti mjerenja emisija metana u energetske sektoru i izvješćivanja o njima na način da se operatore obveže na provedbu mjerenja na razini imovine i izvješćivanje o izravnim emisijama metana za gospodarske aktivnosti na području EU-a. To uključuje obvezno praćenje, izvješćivanje i provjeru za naftu i plin, obvezno praćenje, izvješćivanje i provjeru za naftu, plin i ugljen te obvezno praćenje, izvješćivanje i provjeru za naftu, plin i ugljen kojima su obuhvaćene i neizravne emisije.

Najpoželjnija je opcija za prvo područje politike uvođenje obveze detaljnog mjerenja (na razini imovine) emisija metana iz nafte, plina i ugljena u energetske sektoru EU-a te izvješćivanja o njima. Ključna je prednost da će se time unaprijediti kvaliteta izvješćivanja o takvim emisijama te omogućiti bolje razumijevanje izvora i razmjera tih emisija, što će dovesti do učinkovitijeg smanjivanja povezanih emisija.

Drugo područje politike sadržava mogućnosti za ublažavanje emisija metana u EU-u s pomoću mjera za otkrivanje i saniranje istjecanja te ograničenja ispuštanja i spaljivanja na baklji. Njima se nastoji osigurati daljnje učinkovito ublažavanje emisija metana u cijelom lancu opskrbe energijom. Opcije uključuju smjernice Komisije ili obvezne mjere za ublažavanje emisija metana u sektorima nafte i fosilnog plina, obvezne mjere za ublažavanje emisija metana u sektorima nafte, fosilnog plina i ugljena te neizravnih emisija i zakonodavnu mjeru za postizanje određenog smanjenja emisija metana na temelju zahtjeva u pogledu učinkovitosti.

Najpoželjnija je opcija za drugo područje politike uvođenje obveza za ublažavanje emisija metana iz nafte, plina i ugljena u energetske sektoru EU-a u pogledu mjera za otkrivanje i saniranje istjecanja te zabrana ispuštanja i spaljivanja na baklji. To će dovesti do većeg smanjivanja emisija metana u usporedbi sa scenarijem „bez mjera”, uz povezane koristi za okoliš i društvo u smislu usporavanja klimatskih promjena i smanjenja onečišćenja zraka.

Treće područje politike sadržava mogućnosti kojima je cilj smanjenje emisija metana povezanih s uvezenom fosilnom energijom. Uključuje mogućnosti mjerenja emisija metana koje su povezane s potrošnjom fosilnih goriva u EU-u, ali nastaju izvan EU-a, izvješćivanja o njima i njihova ublažavanja, uključujući primjenu diplomatskih mjera i alata za transparentnost, obvezno mjerenje emisija metana, izvješćivanje o njima i njihovo ublažavanje koji se primjenjuju na sve emisije metana iz fosilne energije potrošene u EU-u, uključujući lanac vrijednosti, uspostavu baze podataka o transparentnosti emisija metana i globalnog alata za praćenje visokih emisija metana te obvezu postizanja određene količine smanjenja emisija metana koja se primjenjuje na svu fosilnu energiju potrošenu u EU-u koja obuhvaća lanac vrijednosti.

Najpoželjnija je opcija za treće područje politike predložiti različite instrumente za poboljšanje informacija o izvorima emisija metana iz poduzeća koja izvoze fosilnu energiju u

EU te poticaje za zemlje da smanje svoje emisije metana. Slično kao u drugom području politike, smanjenje globalnih emisija metana donijet će EU-u koristi za okoliš i društvo, ponajprije u pogledu usporavanja klimatskih promjena.

- **Temeljna prava**

Inicijativa je u potpunosti u skladu s člankom 37. Povelje Europske unije o temeljnim pravima prema kojem visoka razina zaštite okoliša i poboljšavanje kakvoće okoliša moraju biti uključeni u politike Unije i osigurani u skladu s načelom održivog razvoja.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog uključuje niz zahtjeva koji utječu na proračun. Kao prvo, postavlja se zahtjev da Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) jednom svake tri godine utvrdi i objavi skup pokazatelja i odgovarajuće referentne vrijednosti za usporedbu jediničnih troškova ulaganja povezanih s mjerenjem emisija metana za usporedive projekte, izvješćivanjem o njima i njihovim smanjivanjem. Iako se ACER dosad nije bavio troškovima mrežnih operatora zbog mjerenja emisija metana, izvješćivanja o njima te njihova smanjivanja, procjenjuje se da su dodatne zadaće i radno opterećenje koje predstavljaju za ACER dostatno pokriveni jednim dodatnim ekvivalentom punog radnog vremena.

Kao drugo, tu je zahtjev da Unija uspostavi i održava platformu za transparentnost emisija metana, uključujući informacije o uvozu fosilne energije u Uniju, s ažuriranjima koja se dostavljaju svakog tromjesečja, te da uspostavi globalni alat za praćenje metana iz zraka kojim se redovito objavljuju rezultati praćenja velikih emitera metana iz energetske izvora, uz ažuriranja koja se dostavljaju svaki mjesec. Procjenjuje se da će radno opterećenje za obavljanje dodatnih zadaća za Komisiju iziskivati dva dodatna službenika koja bi radila u punom radnom vremenu.

U odjeljku 3. zakonodavnog financijskog izvještaja navode se proračunske posljedice prijedloga te potrebni ljudski i administrativni resursi.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Zakonodavstvo EU-a u području klime i energetike pruža sveobuhvatan okvir za postizanje napretka u ostvarivanju ciljeva EU-a i za praćenje tog napretka, čemu će ovaj prijedlog pridonijeti. Taj je okvir utvrđen Europskim zakonom o klimi, dok je detaljni integrirani okvir za praćenje i izvješćivanje utvrđen Uredbom o upravljanju energetskom unijom i djelovanjem u području klime. Podaci prikupljeni u kontekstu te uredbe trebaju biti javno dostupni na e-platформи, uključujući pokazatelje za praćenje napretka u ostvarivanju energetske i klimatske ciljeva Unije.

Komisija svakih pet godina provjerava nacionalne politike i mjere država članica za postizanje njihovih ciljeva u okviru Uredbe o raspodjeli tereta. Stoga će se provedba i učinkovitost odredbi sadržanih u prijedlogu pratiti i u okviru postizanja ciljeva u skladu s tom uredbom. Uspostavljeni kontrolni mehanizmi za kvalitetu dostavljenih nacionalnih podataka omogućit će i procjenu učinkovitosti odredaba ovog prijedloga u cilju poboljšanja točnosti podataka. U tom kontekstu Uredbom o upravljanju energetskom unijom i djelovanjem u području klime utvrđuju se zahtjevi za nacionalne sustave inventara i sustave inventara Unije za emisije stakleničkih plinova, politike, mjere i projekcije te se poziva na njihovo stalno poboljšanje. Uspostava takvih sustava potrebna je na međunarodnoj razini i namijenjena je

podupiranju dimenzije provedbe nacionalnih energetske i klimatskih planova koja se odnosi na dekarbonizaciju.

Javnost sve više obraća pozornost na emisije metana, što uključuje znanstvene kampanje i kampanje dionika u cilju otkrivanja i kvantifikacije emisija. Takav javni nadzor, uz potporu sve veće prostorne i vremenske rezolucije satelitskih podataka, vrijedan je resurs za praćenje učinka prijedloga i utvrđivanje nedostataka u provedbi.

Kad je riječ o praćenju i evaluaciji obveza utvrđenih u ovom prijedlogu, glavna odgovornost za osiguravanje primjene odredaba bit će na nacionalnim nadležnim tijelima. Kad je riječ o provjeri podataka o emisijama, ovim se prijedlogom predviđa uloga neovisnih akreditiranih verifikatora. Međunarodni opservatorij za emisije metana¹¹ osigurat će dodatni nadzor dostavljenih podataka o emisijama metana, uključujući mogućnost njihova višestrukog povezivanja s drugim izvorima kao što su satelitsko snimanje i proizvodi.

Komisija će pratiti provedbu pravnog akta tako što će provjeravati primjenjuju li stranke obveznice ispravno mjere i, prema potrebi, poduzimati provedbene mjere. Ovaj prijedlog uključuje klauzulu o preispitivanju prema kojoj će Komisija podnijeti izvješće o ocjeni i preispitivanju uredbe.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Prijedlog uredbe sastoji se od šest poglavlja i obuhvaća 35 članaka.

Poglavljje 1. – Opće odredbe

U ovom se poglavljju utvrđuju područje primjene i glavni pojmovi upotrijebljeni u predloženoj uredbi. Uključuje i odredbu kojom se priznaju troškovi mrežnih operatora pri provedbi uredbe.

Poglavljje 2. – Nadležna tijela i neovisna provjera

U ovom se poglavljju utvrđuju odredbe o usklađenosti iz uredbe, uz odredbe o sankcijama iz poglavlja 6. U njemu se utvrđuju zadaće nadležnih tijela, posebno pravila o inspekcijskim nadzorima i pritužbama te uloga i postupci neovisnih akreditiranih verifikatora u pogledu provjere podataka o emisijama metana koje dostavljaju operatori.

Poglavljje 3. – Emisije metana u sektorima nafte i plina

U ovom se poglavljju utvrđuju obveze operatora i država članica u pogledu mjerenja podataka o emisijama metana i izvješćivanja o njima te obveze smanjivanja emisija metana na relevantnim lokacijama.

Poglavljje 4. – Emisije metana u sektoru ugljena

Ovo je poglavljje podijeljeno na tri odjeljka kako bi se obuhvatilo sljedeće: praćenje emisija metana u aktivnim rudnicima i izvješćivanje o njima; ublažavanje emisija metana u aktivnim podzemnim rudnicima i emisija metana u zatvorenim i napuštenim podzemnim rudnicima.

U svakom se odjeljku utvrđuju obveze operatora i država članica u pogledu mjerenja podataka o emisijama metana i izvješćivanja o njima te obveze smanjivanja emisija metana na relevantnim lokacijama.

Poglavljje 5. – Emisije metana koje nastaju izvan Unije

U ovom se poglavljju uvode alati za transparentnost u pogledu emisija metana koje nastaju izvan Unije: obveza uvoznika fosilnih goriva u pogledu informacija o emisijama metana, popis transparentnosti poduzeća i zemalja iz Unije te poduzeća koja izvoze fosilnu energiju u

¹¹ <https://www.unep.org/explore-topics/energy/what-we-do/international-methane-emissions-observatory>

Uniju, uključujući informacije o njihovim međunarodnim obvezama izvješćivanja o emisijama metana i globalni alat za praćenje kojim će se otkriti razmjer i učestalost emisija te lokacija emitera metana na globalnoj razini.

Osim toga, kako bi se uzeo u obzir uvoz fosilne energije u Uniju, u poglavlju se utvrđuju zahtjevi za informacije o uvoznicima te pravo Komisije da podnese zakonodavne prijedloge o izmjenama kako bi se uvoznicima nametnule strože mjere nakon što budu dostupni bolji podaci o globalnim emisijama metana i osigurala usklađenost s primjenjivim međunarodnim obvezama Unije.

Poglavlje 6. – Završne odredbe

U ovom se poglavlju posebno predviđa sustav sankcija: iako se priznaje da je utvrđivanje sankcija u nacionalnoj nadležnosti, njime se utvrđuju vodeća načela za sankcije, osobito kriteriji za određivanje sankcija, vrste povreda koje treba sankcionirati, kriteriji za utvrđivanje najviših gornjih granica te mogućnost izricanja periodičnih novčanih kazni.

Sadržava i odredbe o ovlastima za donošenje delegiranih i provedbenih akata te klauzulu o preispitivanju.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o smanjenju emisija metana u energetsom sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 194. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹²,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹³,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Metan, glavna sastavnica prirodnog plina, prema ukupnom doprinosu klimatskim promjenama odmah je iza ugljikova dioksida i odgovoran je za otprilike trećinu trenutnog klimatskog zagrijavanja.
- (2) Na molekularnoj razini, iako metan u atmosferi ostaje kraće (od 10 do 12 godina) od ugljikova dioksida (stotine godina), njegov je utjecaj na klimu u vidu učinka staklenika značajniji i pridonosi stvaranju ozona, snažnog onečišćivača zraka koji uzrokuje ozbiljne zdravstvene probleme. Količina metana u atmosferi u svijetu naglo je porasla tijekom posljednjeg desetljeća.
- (3) Prema nedavnim procjenama Programa Ujedinjenih naroda za zaštitu okoliša i Koalicije za klimu i čisti zrak, smanjenjem emisija metana za 45 % do 2030. na temelju dostupnih ciljanih mjera i dodatnih mjera u skladu s prioritetnim razvojnim ciljevima Ujedinjenih naroda (UN) mogao bi se izbjeći porast globalnog zatopljenja za 0,3 °C do 2045.
- (4) Prema podacima iz inventara stakleničkih plinova Unije procjenjuje se da je energetske sektor odgovoran za 19 % emisija metana u Uniji. To ne uključuje emisije metana povezane s potrošnjom fosilne energije u Uniji koje nastaju izvan Unije.
- (5) Europski zeleni plan objedinjuje sveobuhvatan skup mjera i inicijativa koje se međusobno nadopunjuju i čiji je cilj postizanje klimatske neutralnosti u Uniji do 2050. U Komunikaciji o europskom zelenom planu¹⁴ navodi se da će se olakšati dekarbonizacija sektora plina, među ostalim rješavanjem pitanja emisija metana povezanih s energijom. Komisija je u listopadu 2020. donijela strategiju EU-a za smanjenje emisija metana („strategija za metan”) kojom se utvrđuju mjere za smanjenje emisija metana u EU-u, među ostalim u energetsom sektoru, i na

¹² SL C , , str. .¹³ SL C , , str. .¹⁴ COM(2019) 640 final.

međunarodnoj razini. U Uredbi (EU) 2021/1119¹⁵ („Europski zakon o klimi”) Unija je u zakonodavstvo ugradila cilj klimatske neutralnosti u cijelom gospodarstvu do 2050. i uspostavila obvezu Unije da do 2030. smanji neto domaće emisije stakleničkih plinova (emisije nakon što se odbiju uklanjanja) za najmanje 55 % u odnosu na razine iz 1990. Kako bi se postigla ta razina smanjenja emisija stakleničkih plinova, emisije metana iz energetskeg sektora trebale bi se do 2030. smanjiti za oko 58 % u odnosu na 2020.

- (6) Emisije metana obuhvaćene su ciljevima Unije u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030. utvrđenima u Europskom zakonu o klimi i obvezujućim nacionalnim ciljevima smanjenja emisija u skladu s Uredbom (EU) 2018/842¹⁶. Međutim, trenutačno ne postoji pravni okvir na razini Unije kojim bi se utvrdile posebne mjere za smanjenje antropogenih emisija metana u energetskeg sektoru. Osim toga, iako su Direktivom 2010/75/EU¹⁷ o industrijskim emisijama obuhvaćene emisije metana nastale rafiniranjem mineralnih ulja i plina, njome nisu obuhvaćene druge djelatnosti u energetskeg sektoru.
- (7) U tom bi se kontekstu ova Uredba trebala primjenjivati na smanjenje emisija metana u istraživanju i proizvodnji nafte i fosilnog plina, prikupljanju i preradi fosilnog plina, transportu, distribuciji, podzemnom skladištenju i terminalima ukapljenog fosilnog plina (UPP) te na aktivne podzemne i površinske ugljenokope te zatvorene i napuštene podzemne ugljenokope.
- (8) Pravila za točno mjerenje emisija metana, izvješćivanje o njima i njihovu provjeru u sektorima nafte, plina i ugljena te za smanjivanje tih emisija, među ostalim s pomoću pregleda radi otkrivanja i saniranja istjecanja te ograničenja u pogledu ispuštanja i spaljivanja na baklji, trebala bi biti obuhvaćena odgovarajućim pravnim okvirom Unije. Takav bi okvir trebao sadržavati pravila za povećanje transparentnosti u pogledu uvoza fosilne energije u Uniju, čime bi se poboljšali poticaji za širu primjenu rješenja za ublažavanje emisija metana u cijelom svijetu.
- (9) Usklađenost s obvezama iz ove Uredbe vjerojatno će zahtijevati ulaganja reguliranih operatora, a troškovi povezani s takvim ulaganjima trebali bi se uzeti u obzir pri određivanju tarifa, podložno načelima učinkovitosti.
- (10) Svaka država članica trebala bi imenovati barem jedno nadležno tijelo koje nadzire ispunjavaju li operatori učinkovito obveze utvrđene u ovoj Uredbi te o tome i o svim promjenama tog tijela obavijestiti Komisiju. Imenovana nadležna tijela trebala bi poduzeti sve potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi. Uzimajući u obzir prekogranični karakter poslovanja energetskeg sektora i emisija metana, nadležna tijela trebala bi surađivati međusobno i s Komisijom. U tom kontekstu, Komisija i nadležna tijela država članica trebali bi zajedno uspostaviti mrežu javnih tijela koja primjenjuju ovu Uredbu kako bi se potaknula bliska suradnja, uz potrebne mehanizme razmjene informacija i najbolje prakse, te kako bi se omogućila savjetovanja.

¹⁵ Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021.).

¹⁶ Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL L 156, 19.6.2018.).

¹⁷ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010.).

- (11) Kako bi se osigurala neometana i učinkovita provedba obveza utvrđenih u ovoj Uredbi, Komisija u okviru Instrumenta za tehničku potporu¹⁸ podupire države članice pružanjem prilagođenog tehničkog stručnog znanja za osmišljanje i provedbu reformi, uključujući one kojima se promiče smanjenje emisija metana u energetske sektoru. Tehnička potpora, na primjer, uključuje jačanje administrativnih kapaciteta, usklađivanje zakonodavnih okvira i razmjenu relevantnih primjera najbolje prakse.
- (12) Kako bi se osiguralo obavljanje zadaća nadležnih tijela, operatori bi im trebali pružiti svu potrebnu pomoć. Osim toga, operatori bi trebali poduzeti sve potrebne mjere koje su utvrdila nadležna tijela u roku koji su odredila nadležna tijela ili u bilo kojem drugom razdoblju usuglašenom s nadležnim tijelima.
- (13) Glavni mehanizam dostupan nadležnim tijelima trebali bi biti inspekcijski nadzori, uključujući pregled dokumentacije i evidencija, mjerenja emisija i provjere na licu mjesta. Inspekcijski nadzori trebali bi se provoditi redovito, na temelju procjene rizika za okoliš koju provode nadležna tijela. Osim toga, trebalo bi provesti inspekcijske nadzore kako bi se istražile obrazložene pritužbe i slučajevi nesukladnosti te kako bi se osiguralo da se sanacije ili zamjene komponenata provode u skladu s ovom Uredbom. Ako utvrde ozbiljnu povredu zahtjeva iz ove Uredbe, nadležna tijela trebala bi izdati obavijest o korektivnim mjerama koje operator treba poduzeti. Nadležna tijela bi trebala voditi evidenciju inspekcijskih nadzora, a relevantne informacije trebale bi biti dostupne u skladu s Direktivom 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹.
- (14) S obzirom na blizinu nekih izvora emisija metana urbanim ili stambenim područjima, fizičke ili pravne osobe oštećene povredama ove Uredbe trebale bi moći podnijeti propisno obrazložene pritužbe nadležnim tijelima. Podnositelji pritužbe trebali bi biti obaviješteni o postupku i donesenim odlukama te bi trebali dobiti konačnu odluku u razumnom roku od podnošenja pritužbe.
- (15) Čvrstim okvirom za provjeru može se poboljšati vjerodostojnost dostavljenih podataka. Osim toga, razina detaljnosti i tehnička složenost mjerenja emisija metana zahtijevaju odgovarajuću provjeru podataka o emisijama metana koje dostavljaju operatori i operatori rudnika. Iako je samoprovjera moguća, provjerom koju provodi treća strana osiguravaju se veća neovisnost i transparentnost. Osim toga, njome se omogućuje usklađeni skup kompetencija i razina stručnosti koji možda nisu dostupni svim javnim subjektima. Verifikatore bi trebala akreditirati akreditacijska tijela u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰. Neovisni akreditirani verifikatori trebali bi stoga osigurati da su izvješća o emisijama koja pripremaju operatori i operatori rudnika točna i u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi. Trebali bi preispitati podatke iz izvješća o emisijama kako bi procijenili njihovu pouzdanost, vjerodostojnost i točnost u odnosu na besplatne i javno dostupne europske ili međunarodne norme koje su razvila neovisna tijela i koje je Komisija stavila u primjenu. Komisija bi stoga trebala biti ovlaštena za donošenje delegiranih akata u cilju uključivanja i utvrđivanja primjenjivosti takvih europskih ili međunarodnih normi. Verifikatori su odvojeni od nadležnih tijela i trebali bi biti neovisni o operatorima i operatorima rudnika, koji bi im trebali

¹⁸ Uredba (EU) 2021/240 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. veljače 2021. o uspostavi Instrumenta za tehničku potporu (SL L 57, 18.2.2021.).

¹⁹ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2.2003.).

²⁰ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008.).

pružiti svu potrebnu pomoć kako bi omogućili ili olakšali obavljanje aktivnosti provjere, posebno u pogledu pristupa prostorima i podnošenja dokumentacije ili evidencija.

- (16) Informacije iz izvješća o emisijama koja se podnose nadležnim tijelima trebalo bi dostaviti Komisiji s obzirom na verifikacijsku ulogu koju treba dodijeliti Međunarodnom opservatoriju za emisije metana (IMEO), posebno u pogledu metodologija za agregiranje i analizu podataka te provjere metodologija i statističkih postupaka koje poduzeća upotrebljavaju za kvantificiranje svojih prijavljenih podataka o emisijama. Referentni kriteriji u tom pogledu mogu uključivati standarde i smjernice OGMP-a. Informacije koje izrađuje IMEO trebale bi biti dostupne javnosti, a Komisija bi te informacije trebala upotrijebiti za uklanjanje svih utvrđenih nedostataka u pogledu mjerenja emisija metana, izvješćivanja i provjere podataka o njima.
- (17) Unija je osnovala IMEO u listopadu 2020. u partnerstvu s Programom Ujedinjenih naroda za zaštitu okoliša, Koalicijom za klimu i čisti zrak i Međunarodnom agencijom za energiju, i to na sastanku na vrhu skupine G20 u listopadu 2021. IMEO je zadužen za prikupljanje, usklađivanje, provjeru i objavljivanje podataka o antropogenim emisijama metana na globalnoj razini. IMEO je dio Programa Ujedinjenih naroda za okoliš koji je s Europskom unijom sklopio Memorandum o razumijevanju. Njegova je uloga ključna za provjeru podataka o emisijama metana u energetske sektoru te bi trebalo uspostaviti odgovarajuće odnose kako bi se realizirala dodjela zadataka provjere. Budući da IMEO nije tijelo Unije i ne podliježe pravu Unije, ključno je predvidjeti da IMEO poduzima odgovarajuće mjere kako bi se osigurala zaštita interesa Unije i njezinih država članica.
- (18) Kao stranka Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) i Pariškog sporazuma, Unija je dužna svake godine dostaviti izvješće o inventaru antropogenih emisija stakleničkih plinova koje objedinjuje nacionalne inventare stakleničkih plinova država članica, pripremljeno primjenom metodologija dobre prakse koje je donio Međuvladin panel o klimatskim promjenama (IPCC).
- (19) Uredbom (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća²¹ od država članica zahtijeva se da Komisiji dostavljaju podatke iz inventara stakleničkih plinova i izvješćuju o svojim nacionalnim projekcijama. U skladu s člankom 17. stavkom 2. Uredbe (EU) 2018/1999, to se izvješćivanje provodi na temelju smjernica UNFCCC-a o izvješćivanju i često se temelji na zadanim emisijskim faktorima, a ne na izravnim mjerenjima na razini izvora, što upućuje na nesigurnosti u pogledu podrijetla, učestalosti i razmjera emisija.
- (20) Podaci za pojedine zemlje dostavljeni u skladu s odredbama UNFCCC-a o izvješćivanju dostavljaju se tajništvu UNFCCC-a prema različitim razinama izvješćivanja u skladu sa smjernicama IPCC-a. U tom kontekstu IPCC općenito predlaže primjenu metoda više razine za one izvore emisija koji znatno utječu na ukupni inventar stakleničkih plinova zemlje u smislu apsolutne razine, trenda ili nesigurnosti.
- (21) Razina predstavlja stupanj metodološke složenosti. Postoje tri razine. U metodama prve razine obično se upotrebljavaju zadani emisijski faktori IPCC-a i traže se najosnovniji i najmanje raščlanjeni podaci o djelatnostima. Na višim se razinama obično upotrebljavaju razrađenije metode i emisijski faktori specifični za pojedine izvore, tehnologije, regije ili zemlje koji se često temelje na mjerenjima i obično zahtijevaju raščlanjenje podatke o djelatnostima.

²¹ Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetskom unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uredaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 21.12.2018., str. 1.).

Konkretno, druga razina zahtijeva upotrebu emisijskih faktora specifičnih za pojedinu zemlju umjesto zadanih, dok treća razina zahtijeva podatke ili mjerenja pojedinačnih postrojenja i obuhvaća primjenu stroge procjene odozdo prema gore prema vrsti izvora na razini pojedinačnog postrojenja. Prelaskom s prve na treću razinu povećava se pouzdanost mjerenja emisija povezanih s metanom²².

- (22) Države članice imaju različite prakse u pogledu razine na kojoj izvješćuju UNFCCC o svojim emisijama metana povezanim s energijom. Izvješćivanje na drugoj razini za velike izvore emisija u skladu je sa smjernicama IPCC-a o izvješćivanju jer se druga razina smatra metodom više razine. Stoga se metodologije procjene i izvješćivanje o emisijama metana povezanim s energijom razlikuju među državama članicama, a izvješćivanje na najnižoj, prvoj razini i dalje je uobičajeno u nekoliko država članica u pogledu emisija metana iz ugljena, plina i nafte.
- (23) Trenutačno su dobrovoljne inicijative koje predvodi industrija i dalje glavni smjer djelovanja za kvantifikaciju i ublažavanje emisija metana u mnogim zemljama. Ključna inicijativa pod vodstvom energetskeg sektora jest Partnerstvo za kontrolu metana iz nafte i plina („OGMP”), dobrovoljna inicijativa za mjerenje emisija metana i izvješćivanje o njima koju su 2014. pokrenuli Program Ujedinjenih naroda za zaštitu okoliša (UNEP) i Koalicija za klimu i čisti zrak (CCAC), u čijem je odboru zastupljena Komisija. OGMP je usmjeren na utvrđivanje najbolje prakse kako bi se poboljšala dostupnost globalnih informacija o kvantifikaciji emisija metana i upravljanju njima te kako bi se potaknule mjere ublažavanja radi smanjenja emisija metana. Do danas se više od 60 poduzeća obvezalo na primjenu OGMP-a, čime je obuhvaćeno 30 % svjetske proizvodnje nafte i plina te naftne i plinske imovine na pet kontinenata. Rad OGMP-a na razvoju standarda i metodologija uključuje vlade, civilno društvo i poduzeća. Okvir OGMP 2.0 najnovija je verzija dinamičnog standarda za emisije metana i može biti prikladna osnova za standarde emisija metana na temelju pouzdanih znanstvenih normi.
- (24) U tom je kontekstu potrebno poboljšati mjerenje i kvalitetu dostavljenih podataka o emisijama metana, među ostalim o glavnim izvorima emisija metana povezanim s energijom koja se proizvodi i troši u Uniji. Nadalje, trebalo bi osigurati dostupnost podataka na razini izvora i pouzdanu kvantifikaciju emisija, čime bi se povećala pouzdanost izvješćivanja te područje primjene odgovarajućih mjera za ublažavanje.
- (25) Kako bi mjerenje i izvješćivanje bili učinkoviti, naftna i plinska poduzeća trebala bi biti obvezna mjeriti emisije metana po izvoru i izvješćivati o njima te državama članicama staviti na raspolaganje zbirne podatke kako bi mogle poboljšati točnost svojih izvješća o inventarima. Osim toga, potrebna je učinkovita provjera podataka koje dostavljaju poduzeća, a kako bi se administrativno opterećenje za operatore svelo na najmanju moguću mjeru, izvješćivanje bi trebalo organizirati na godišnjoj osnovi.
- (26) Ova se Uredba temelji na okviru OGMP 2.0 u mjeri u kojoj ispunjava kriterije iz uvodnih izjava 24. i 25. kako bi se pridonijelo prikupljanju pouzdanih i konzistentnih podataka koji bi činili dostatnu osnovu za praćenje emisija metana i, prema potrebi, za uvođenje dodatnih mjera za daljnje ograničavanje emisija metana.
- (27) Okvir OGMP 2.0 obuhvaća pet razina izvješćivanja. Izvješćivanje na razini izvora započinje na trećoj razini, što se smatra usporedivim s trećom razinom UNFCCC-a. Omogućuje primjenu općih emisijskih faktora. Izvješćivanje četvrte razine prema standardu OGMP 2.0 zahtijeva izravno mjerenje emisija metana na razini izvora. Omogućuje primjenu specifičnih emisijskih faktora. Izvješćivanje pete razine prema standardu OGMP 2.0 zahtijeva provođenje dopunskih mjerenja na lokaciji. Osim toga, okvirom OGMP 2.0 od poduzeća se zahtijeva da izvješćuju o

²²

IPCC (2019.) Revizija smjernica IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova provedena 2019.

izravnim mjerenjima emisija metana u roku od tri godine od pristupanja standardu OGMP 2.0 za poslovnu imovinu i u roku od pet godina za neposlovnu imovinu. Na temelju pristupa iz OGMP-a 2.0 u pogledu izvješćivanja na razini izvora i uzimajući u obzir da se velik broj poduzeća iz Unije već obvezao na primjenu OGMP-a 2.0 u 2021., od operatora iz Unije trebalo bi zahtijevati da dostavljaju izravna mjerenja na razini izvora svojih emisija u roku od 24 mjeseca za poslovnu imovinu i u roku od 36 mjeseci za neposlovnu imovinu. Osim kvantifikacije na razini izvora, kvantifikacija na razini lokacije omogućuje procjenu, provjeru i usklađivanje procjena na razini izvora agregiranih po lokaciji, čime se osigurava veće povjerenje u prijavljene emisije. Kao i u OGMP-u 2.0, ovom se Uredbom zahtijeva mjerenje na razini lokacije kako bi se uskladila mjerenja na razini izvora.

- (28) Prema podacima iz inventara stakleničkih plinova Unije više od polovine svih izravnih emisija metana u energetsom sektoru posljedica je nenamjernog ispuštanja emisija u atmosferu. U slučaju nafte i plina, to čini najveći udio emisija metana.
- (29) Nenamjerno istjecanje metana u atmosferu može se dogoditi tijekom bušenja, vađenja i obrade, skladištenja, prijenosa i distribucije krajnjim potrošačima. Može se pojaviti i u neaktivnim naftnim ili plinskim bušotinama. Neke emisije nastaju zbog nesavršenosti ili uobičajenog trošenja tehničkih komponenata kao što su spojevi, prirubnice i ventili ili oštećenih komponenata, na primjer u slučaju nesreća. Korozija ili oštećenja isto tako mogu uzrokovati istjecanje kroz stjenke opreme pod tlakom.
- (30) Iako je ispuštanje metana obično namjerno te proizlazi iz postupaka ili aktivnosti i uređaja osmišljenih za tu svrhu, ono može biti i nenamjerno, primjerice kod kvarova.
- (31) Kako bi smanjili te emisije, operatori bi trebali poduzeti sve mjere koje su im na raspolaganju kako bi se emisije metana u njihovom poslovanju svele na najmanju moguću mjeru.
- (32) Točnije, emisije metana koje nastaju zbog istjecanja najčešće se smanjuju s pomoću pregleda radi otkrivanja i saniranja istjecanja metana („LDAR”) koji se provode kako bi se utvrdila istjecanja i nakon čega slijedi saniranje takvih istjecanja. Operatori bi stoga trebali provoditi barem periodične preglede radi otkrivanja i saniranja istjecanja koji bi trebali obuhvaćati i preglede komponenata koje ispuštaju metan kako bi se utvrdilo nenamjerno ispuštanje metana.
- (33) U tu bi svrhu trebalo uspostaviti usklađeni pristup kako bi se osigurali jednaki uvjeti za sve operatore u Uniji. Taj bi pristup trebao uključivati minimalne zahtjeve za preglede radi otkrivanja i saniranja istjecanja, a državama članicama i operatorima trebalo bi ostaviti odgovarajući stupanj fleksibilnosti. To je ključno kako bi se omogućile inovacije i razvoj novih tehnologija i metoda za otkrivanje i saniranje istjecanja, čime bi se spriječila ovisnost o tehnologiji na štetu zaštite okoliša. I dalje se pojavljuju nove tehnologije i metode otkrivanja, a države članice trebale bi poticati inovacije u tom sektoru kako bi se mogle usvojiti najtočnije i najisplativije metode.
- (34) Obveze u pogledu pregleda radi otkrivanja i saniranja istjecanja trebale bi odražavati niz primjera dobre prakse. Pregledi radi otkrivanja i saniranja istjecanja trebali bi prvenstveno biti usmjereni na pronalaženje i saniranje istjecanja, a ne na njihovo kvantificiranje, a područja u kojima postoji veći rizik od istjecanja trebala bi se češće provjeravati; učestalost pregleda trebala bi se temeljiti ne samo na potrebi popravka komponenata iz kojih metan izlazi iznad praga emisija metana nego i na operativnim razmatranjima, uzimajući u obzir rizike za sigurnost. Stoga, ako se utvrdi veći rizik za sigurnost ili veći rizik od gubitaka metana, nadležnim tijelima trebalo bi dopustiti da preporuče veću učestalost pregleda relevantnih komponenata; svako istjecanje bez obzira na količinu treba bilježiti i pratiti jer se malo istjecanje može pretvoriti u veće; nakon saniranja potrebno je potvrditi je li istjecanje

učinkovito zaustavljeno; kako bi se u budućnosti mogle upotrebljavati naprednije tehnologije za otkrivanje emisija metana, trebalo bi utvrditi na kojoj razini gubitka metana ili iznad koje razine je potrebno saniranje, a operatorima treba omogućiti odabir uređaja za otkrivanje. Prema potrebi, u kontekstu ove Uredbe može se primjenjivati stalno praćenje.

- (35) Ispuštanje se sastoji od ispuštanja nesagorjelog metana u atmosferu, namjerno iz procesa ili aktivnosti ili uređaja osmišljenih za tu svrhu ili nenamjerno u slučaju kvara. S obzirom na njegov snažan učinak emisija stakleničkih plinova, trebalo bi zabraniti ispuštanje, osim u slučaju izvanrednih situacija, kvarova ili tijekom određenih posebnih događaja u kojima je određena mjera ispuštanja neizbježna.
- (36) Spaljivanje na baklji kontrolirano je izgaranje metana u svrhu odlaganja u uređaju namijenjenom za to izgaranje. Ako se provodi tijekom uobičajene proizvodnje nafte ili fosilnog plina i zbog nedostatnih postrojenja ili pogodnih geoloških formacija za ponovno ubrizgavanje metana, njegovo iskorištavanje na licu mjesta ili njegovo otpremanje na tržište, smatra se rutinskim spaljivanjem na baklji. Rutinsko spaljivanje na baklji trebalo bi zabraniti. Spaljivanje na baklji trebalo bi biti dopušteno samo ako je jedina alternativa ispuštanju i ako ispuštanje nije zabranjeno. Ispuštanje je štetnije za okoliš od spaljivanja na baklji jer ispušteni plin obično sadržava visoke razine metana, dok spaljivanje na baklji oksidira metan u ugljikov dioksid.
- (37) Primjena spaljivanja na baklji kao alternative ispuštanju zahtijeva da uređaji za spaljivanje na baklji omogućuju učinkovito izgaranje metana. Zbog toga bi trebalo uključiti i zahtjev u pogledu učinkovitosti izgaranja za slučajeve u kojima je spaljivanje na baklji dopušteno. Usto bi trebalo zahtijevati upotrebu pilotskih plamenika koji omogućuju pouzdanije paljenje jer na njih ne utječe vjetar.
- (38) Ponovnom ubrizgavanju, iskorištavanju na licu mjesta ili otpremanju metana na tržište uvijek bi trebalo dati prednost pred spaljivanjem metana na baklji, a time i njegovim ispuštanjem. Operatori koji ispuštaju metan trebali bi nadležnim tijelima dostaviti dokaz da nije bilo moguće ponovno ubrizgavanje, iskorištavanje na licu mjesta ili otprema metana na tržište niti spaljivanje na baklji, a operatori koji ga spaljuju na baklji nadležnim bi tijelima trebali dostaviti dokaz da nije bilo moguće ponovno ubrizgavanje, iskorištavanje na licu mjesta ili otprema metana na tržište.
- (39) Operatori bi trebali bez odgode obavijestiti nadležna tijela o većim ispuštanjima ili spaljivanjima na baklji te podnositi sveobuhvatnija izvješća o svim slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji. Usto bi trebali osigurati da su oprema i uređaji u skladu sa standardima utvrđenima u pravu Unije.
- (40) Emisije metana iz neaktivnih naftnih i plinskih bušotina predstavljaju rizik za javno zdravlje, sigurnost i okoliš. Stoga bi se i dalje trebale primjenjivati obveze praćenja i izvješćivanja, a te bi bušotine i lokacije bušotina trebalo sanirati i obnoviti. U takvim slučajevima države članice trebale bi imati prevladavajuću ulogu, posebno u planiranju inventara i mjera ublažavanja.
- (41) Podaci iz inventara stakleničkih plinova u EU-u pokazuju da su emisije metana iz ugljenokopa najveći pojedinačni izvor emisija metana u energetske sektoru Unije. Izravne emisije iz sektora ugljena 2019. činile su 31 % emisija metana, što je gotovo jednako postotku izravnih emisija metana iz fosilnog plina i nafte zajedno koji iznosi 33 %.
- (42) Trenutačno ne postoje posebni propisi na razini Unije kojima se ograničavaju emisije metana iz sektora ugljena unatoč dostupnosti širokog raspona tehnologija za ublažavanje. Ne postoji Unijin ili međunarodni standard praćenja, izvješćivanja i provjere koji se odnosi na ugljen. U Uniji je izvješćivanje o emisijama metana iz industrije ugljena dio izvješćivanja država članica

o emisijama stakleničkih plinova, a podaci iz podzemnih rudnika uključeni su i u Europski registar ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari uspostavljen Uredbom (EZ) br. 166/2006²³.

- (43) Emisije metana prvenstveno su povezane s djelatnostima podzemnog rudarenja u aktivnim i napuštenim rudnicima²⁴. U aktivnim podzemnim rudnicima koncentracija metana u zraku stalno se kontrolira jer predstavlja opasnost za zdravlje i sigurnost. U slučaju podzemnih ugljenokopa velika većina emisija metana nastaje u sustavima ventilacije i drenaže ili otplinjavanja koji predstavljaju dva glavna načina smanjenja koncentracija metana u ventilacijskim putovima rudnika.
- (44) Nakon zaustavljanja proizvodnje i zatvaranja ili napuštanja rudnika iz njega se i dalje oslobađa metan, koji se naziva metan iz napuštenih rudnika (AMM). Te se emisije obično pojavljuju u točno određenim točkastim izvorima, kao što su ventilacijska okna ili izlazni otvori za rasterećenje tlaka. S povećanim klimatskim ambicijama i preusmjeravanjem proizvodnje energije na izvore energije s manjim emisijama ugljika, emisije AMM-a vjerojatno će se povećati u Uniji. Procjenjuje se da čak i 10 godina nakon prestanka rudarenja razine emisija metana iz rudnika koji nisu poplavljeni dosežu otprilike 40 % emisija zabilježenih u trenutku zatvaranja²⁵. Nadalje, postupanje s AMM-om i dalje je fragmentirano zbog različitih prava vlasništva i iskorištavanja u EU-u. Države članice stoga bi trebale uspostaviti inventare zatvorene i napuštene imovine povezane s ugljenom te bi se od njih ili utvrđene odgovorne strane trebalo zahtijevati da instaliraju uređaje za mjerenje emisija metana.
- (45) U aktivnim površinskim ugljenokopima u Uniji proizvodi se lignit i iz njih se ispušta manje metana nego iz podzemnih ugljenokopa. Prema inventaru stakleničkih plinova Unije, u 2019. su emisije iz aktivnih površinskih rudnika iznosile 166 kilotona u usporedbi s 828 kilotona za podzemne ugljenokope²⁶. Mjerenje emisija metana iz površinskih ugljenokopa izazov je zbog njihove difuzne prirode na širokom području. Stoga se unatoč dostupnoj tehnologiji²⁷ rijetko mjere emisije iz površinskih rudnika. Emisije metana iz površinskih rudnika mogu se izvesti s pomoću emisijskih faktora specifičnih za ugljenosni bazen²⁸ i, s većom preciznošću, uz primjenu emisijskih faktora specifičnih za rudnike ili ležišta, s obzirom na to da se u ugljenosnim bazenima nalaze ležišta različitog kapaciteta za proizvodnju metana²⁹. Emisijski faktori mogu se izvesti iz mjerenja sadržaja plina u slojevima uzorkovanim iz jezgre

²³ Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006.).

²⁴ (2020.) N. Kholod i dr. *Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production* (Globalne emisije metana iz ugljenokopa nastavit će se povećavati bez obzira na pad proizvodnje ugljena), *Journal of Cleaner Production*, svezak 256, 120489.

²⁵ (2020.) N. Kholod i dr. *Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production* (Globalne emisije metana iz ugljenokopa nastavit će se povećavati bez obzira na pad proizvodnje ugljena), *Journal of Cleaner Production*, svezak 256, 120489.

²⁶ Emisije metana za energetski sektor u kilotonama, raščlanjene prema kategorijama izvora emisija, o kojima je EEA izvijestila UNFCCC u travnju 2021. u ime EU-a.

²⁷ *Best Practice Guidance for Effective Management of Coal Mine Methane at National Level: Monitoring, Reporting, Verification and Mitigation* (Smjernice za najbolju praksu za učinkovito upravljanje metanom iz ugljenokopa na nacionalnoj razini: praćenje, izvješćivanje, provjera i ublažavanje), ECE Energy Series br. 71, UNECE 2021. (u pripremi).

²⁸ Smjernice IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.

²⁹ Bilans Zasobow Złoz Kopalni, stan na 31.12.2020', State Geological [Surowce mineralne \(pgi.gov.pl\)](http://Surowce mineralne (pgi.gov.pl))

istraživačkih bušotina³⁰. Operatori rudnika stoga bi trebali mjeriti emisije metana u površinskim ugljenokopima primjenom takvih emisijskih faktora.

- (46) Stoga bi operatori rudnika trebali kontinuirano mjeriti i kvantificirati emisije metana iz ventilacijskih okana u podzemnim ugljenokopima, kontinuirano mjeriti metan koji se ispušta i spaljuje na baklji u drenažnim stanicama te primjenjivati specifične emisijske faktore u pogledu površinskih ugljenokopa. Te bi podatke trebali dostaviti nadležnim tijelima.
- (47) Trenutačno se ublažavanje emisija metana najbolje može postići u aktivnim i zatvorenim ili napuštenim podzemnim ugljenokopima. Učinkovito ublažavanje emisija metana iz aktivnih i zatvorenih ili napuštenih površinskih rudnika trenutačno je ograničeno tehnologijom. Međutim, kako bi se u budućnosti pružila potpora istraživanju i razvoju tehnologija ublažavanja takvih emisija, trebalo bi osigurati učinkovito i detaljno praćenje razmjera tih emisija, izvješćivanje o njima i njihovu provjeru.
- (48) Podzemni rudnici su rudnici termalnog ili koksnog ugljena. Termalni ugljen prvenstveno se koristi kao izvor energije, dok se kokсни ugljen upotrebljava kao gorivo i reagens u postupku proizvodnje čelika. Rudnici i koksnog ugljena i termalnog ugljena trebali bi podlijeagati mjerenju emisija metana, izvješćivanju o njima i njihovoj provjeri.
- (49) Za aktivne podzemne ugljenokope ublažavanje emisija metana trebalo bi se provoditi postupnim ukidanjem ispuštanja i spaljivanja na baklji. Kad je riječ o zatvorenim ili napuštenim podzemnim ugljenokopima, iako se poplavlivanjem mogu spriječiti emisije metana, to se ne radi sustavno i predstavlja rizik za okoliš. Osim toga, potrebno je postupno ukinuti ispuštanje i spaljivanje na baklji u tim rudnicima. Budući da geološka ograničenja i pitanja zaštite okoliša onemogućuju univerzalni pristup ublažavanju emisija metana iz napuštenih podzemnih ugljenokopa³¹, države članice trebale bi utvrditi vlastiti plan ublažavanja, uzimajući u obzir ta ograničenja i tehničku izvedivost ublažavanja AMM-a.
- (50) Na temelju prijedloga Komisije Vijeće je 28. lipnja 2021. donijelo novu pravnu osnovu za Istraživački fond za ugljen i čelik³² kojom se predviđa potpora istraživanju i inovacijama za prenamjenu zatvorenih ugljenokopa ili ugljenokopa u postupku zatvaranja i povezane infrastrukture u skladu s općim ciljem napuštanja ugljena i mehanizma za pravednu tranziciju. U tom kontekstu jedan od glavnih ciljeva novog programa Istraživačkog fonda za ugljen i čelik za nadolazeće godine bit će smanjenje učinaka ugljenokopa u tranziciji na okoliš, posebno u pogledu emisija metana.
- (51) Kad je riječ o 70 % vlastite potrošnje kamenog ugljena, 97 % potrošnje nafte i 90 % potrošnje fosilnog plina, Unija ovisi o uvozu. Ne postoje precizna saznanja o razmjeru, podrijetlu ili

³⁰ *Best Practice Guidance for Effective Management of Coal Mine Methane at National Level: Monitoring, Reporting, Verification and Mitigation* (Smjernice za najbolju praksu za učinkovito upravljanje metanom iz ugljenokopa na nacionalnoj razini: praćenje, izvješćivanje, provjera i ublažavanje), ECE Energy Series br. 71, UNECE 2021. (u pripremi).

³¹ *Best Practice Guidance for Effective Methane Recovery and Use from Abandoned Mines* (Smjernice o najboljoj praksi za učinkovitu uporabu i upotrebu metana iz napuštenih rudnika) (UNECE, 2019.).

³² Odluka Vijeća (EU) 2021/1094 od 28. lipnja 2021. o izmjeni Odluke 2008/376/EZ o usvajanju istraživačkog programa Istraživačkog fonda za ugljen i čelik i o višegodišnjim tehničkim smjernicama za taj program, SL L 236/69. Odluka Vijeća (EU) 2021/1207 od 19. srpnja 2021. o izmjeni Odluke 2003/77/EZ o utvrđivanju višegodišnjih financijskih smjernica za upravljanje imovinom EZUČ-a u likvidaciji i, po završetku likvidacije, imovinom Istraživačkog fonda za ugljen i čelik. Odluka Vijeća (EU) 2021/1208 od 19. srpnja 2021. o izmjeni Odluke Vijeća 2003/76/EZ o mjerama potrebnim za provedbu Protokola o financijskim posljedicama isteka Ugovora o EZUČ-u i o Istraživačkom fondu za ugljen i čelik priloženog Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, SL L 261/54.

prirodi emisija metana koje su povezane s fosilnom energijom koja se troši u Uniji, ali nastaje u trećim zemljama.

- (52) Učinci globalnog zagrijavanja uzrokovani emisijama metana prekogranični su. Iako neke zemlje koje proizvode fosilnu energiju počinju poduzimati domaće mjere kako bi smanjile emisije metana iz svojih energetske sektora, mnogi izvoznici ne podliježu nikakvim propisima na svojim domaćim tržištima. Takvim operatorima potrebni su jasni poticaji za djelovanje u pogledu svojih emisija metana, stoga bi tržištima trebalo staviti na raspolaganje transparentne informacije o emisijama metana.
- (53) Trenutačno postoje ograničeni točni podaci (UNFCCC treće razine ili ekvivalentni podaci) o međunarodnim emisijama metana. Mnoge zemlje izvoznice fosilnih goriva dosad UNFCCC-u nisu dostavile cjelovite podatke iz inventara. Istodobno postoje dokazi o velikom povećanju emisija metana iz aktivnosti proizvodnje nafte i plina u svijetu sa 65 na 80 Mt godišnje u posljednjih 20 godina³³.
- (54) Kako je najavljeno u Komunikaciji o strategiji EU-a za metan³⁴, Unija je predana suradnji sa svojim energetske partnerima i drugim ključnim zemljama uvoznicama fosilne energije kako bi se na globalnoj razini riješio problem emisija metana. Energetska diplomacija o emisijama metana već je polučila važne rezultate. U rujnu 2021. Unija i Sjedinjene Američke Države najavile su preuzimanje globalne obveze smanjenja emisija metana (*Global Methane Pledge*), političke inicijative smanjenja globalnih emisija metana za 30 % do 2030. (u odnosu na razine iz 2020.) koja je pokrenuta na Konferenciji UN-a o klimatskim promjenama (COP 26) u studenome 2021. u Glasgowu. Više od stotinu zemalja obvezalo se poduprijeti obvezu koja se odnosi na gotovo polovinu globalnih antropogenih emisija metana. Globalna obveza smanjenja emisija metana uključuje obvezu prelaska na primjenu najboljih dostupnih metodologija za inventare emisija u cilju kvantifikacije emisija metana, s posebnim naglaskom na izvorima s visokim emisijama.
- (55) Nadalje, Međunarodni opservatorij za emisije metana (IMEO) imat će važnu i vodeću ulogu u povećanju transparentnosti globalnih emisija metana u energetske sektoru. Vijeće je u svojim zaključcima o klimatskoj i energetske diplomaciji³⁵ iz siječnja 2021. podržalo uspostavu IMEO-a.
- (56) Komisija će surađivati s IMEO-om na uspostavi „indeksa opskrbe metanom”, kako je izričito navedeno u Komunikaciji o strategiji EU-a za metan³⁶. Time bi se osigurali podaci o emisijama metana iz različitih izvora fosilne energije iz cijelog svijeta, među ostalim iz procjena i mjerenja na razini izvora te iz zračnog/satelitskog praćenja, čime bi se kupcima fosilne energije omogućilo da donose utemeljene odluke o kupnji na temelju emisija metana iz fosilnih izvora energije.
- (57) Usporedno s nastavkom uspješnog diplomatske rada na ispunjavanju takvih globalnih obveza, Unija dodatno potiče znatno smanjivanje emisija metana na globalnoj razini, a posebno u zemljama koje Uniju opskrbljuju fosilnom energijom.
- (58) Stoga bi od uvoznika fosilne energije u Uniju trebalo zahtijevati da državama članicama dostave informacije o mjerama povezanim s mjerenjem emisija metana, izvješćivanjem o njima i

³³ *Global Assessment of Oil and Gas Methane 1 Ultra-Emitters* (Globalna procjena super emitera metana 1 iz nafte i plina); T. Lauvaux, C. Giron, M. Mazzolini, A. d’Aspremont, R. Duren, D. Cusworth, D. Shindell, P. Ciaisi; travanj 2021.

³⁴ COM(2020) 663 final.

³⁵ 5263/21 TI/eb 1 RELEX.1.C.

³⁶ COM(2020) 663 final.

njihovim ublažavanjem koje provode izvoznici, posebno o primjeni regulatornih ili dobrovoljnih mjera za kontrolu njihovih emisija metana, uključujući mjere kao što su pregled radi otkrivanja i saniranja istjecanja ili mjere za kontrolu i ograničavanje ispuštanja metana i njegova spaljivanja na baklji. Razine mjerenja i izvješćivanja utvrđene u zahtjevima u pogledu informacija koji se primjenjuju na uvoznike odgovaraju razinama koje treba zahtijevati od operatora iz Unije u ovoj Uredbi, kako je navedeno u uvodnim izjavama od 24. do 26. i u uvodnoj izjavi 46. Informacije o mjerama za kontrolu emisija metana ne predstavljaju veći teret od onih koje se zahtijevaju od operatora iz Unije.

- (59) Države članice bi te informacije trebale dostaviti Komisiji. Na temelju tih informacija Unija bi trebala uspostaviti bazu podataka o transparentnosti za uvoz fosilne energije u Uniju i upravljati tom bazom podataka u kojoj će biti navedeno jesu li se izvozna poduzeća obvezala na primjenu OGMP-a za naftna i plinska poduzeća te nekog ekvivalentnog standarda priznatog na međunarodnoj razini ili u Uniji za poduzeća iz sektora ugljena, ako takav standard postoji. Te bi informacije trebale pokazati stupanj predanosti poduzeća u zemljama izvoznicama da mjere svoje emisije metana, izvješćuju o njima i provjeravaju ih u skladu s metodama iz treće razine izvješćivanja UNFCCC-a. Takva baza podataka o transparentnosti služila bi kao izvor informacija za odluke uvoznika fosilne energije u Uniju o kupnji te za druge dionike i javnost. Baza podataka o transparentnosti trebala bi odražavati i trud koji su poduzeća u Uniji i poduzeća koja izvoze fosilnu energiju u Uniju uložila u mjerenje svojih emisija metana, izvješćivanje o njima te njihovo smanjivanje. Usto bi trebala sadržavati informacije o mjerenju, izvješćivanju i regulatornim mjerama ublažavanja u zemljama u kojima se proizvodi fosilna energija.
- (60) Osim toga, Unija bi trebala uspostaviti globalni alat za praćenje emitera metana kojim bi se pružile informacije o razmjeru, učestalosti i lokaciji izvora s visokim emisijama metana. Time bi se trebali dodatno potaknuti stvarni i dokazivi rezultati provedbe propisa o metanu i učinkovitih mjera ublažavanja koje provode poduzeća u Uniji i poduzeća koja opskrbljuju Uniju fosilnom energijom. Alat bi trebao objediniti podatke više certificiranih pružatelja podataka i usluga, uključujući komponentu Copernicus svemirskog programa EU-a i IMEO. Taj bi alat trebao poslužiti kao temelj za bilateralne dijaloge Komisije s predmetnim zemljama kako bi se raspravilo o različitim scenarijima predviđenima za politike i mjere povezane s emisijama metana.
- (61) Kombinacijom mjera iz uvodnih izjava od 58. do 60. trebala bi se povećati transparentnost za kupce, čime bi im se omogućilo donošenje utemeljenih odluka o nabavi i poboljšala mogućnost šire primjene rješenja za ublažavanje emisija metana u cijelom svijetu. Osim toga, mjere bi trebale pružiti dodatan poticaj međunarodnim poduzećima da prihvate međunarodne standarde mjerenja metana i izvješćivanja, kao što je OGMP, ili da donesu učinkovite mjere mjerenja, izvješćivanja i ublažavanja. Te su mjere osmišljene kao temelj za postupan pristup kako bi se povećala razina strogosti mjera koje se primjenjuju na uvoz. Komisija bi stoga trebala biti ovlaštena za izmjenu ili dodavanje zahtjeva u pogledu izvješćivanja koji se odnose na uvoznike. Nadalje, Komisija bi trebala ocijeniti provedbu tih mjera i, ako to smatra primjerenim, podnijeti prijedloge na preispitivanje kako bi se uvoznicima nametnule strože mjere i osigurala usporediva razina učinkovitosti mjera primjenjivih u trećim zemljama za praćenje emisija metana, izvješćivanje o njima, njihovu provjeru i ublažavanje. U evaluaciji bi trebalo uzeti u obzir rad IMEO-a, uključujući indeks opskrbe metanom, bazu podataka o transparentnosti i globalni alat za praćenje emitera metana. Ako Komisija smatra primjerenim postrožiti mjere koje se primjenjuju na uvoz, posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući savjetovanje s relevantnim trećim zemljama.

- (62) Države članice trebale bi osigurati da se povrede ove Uredbe sankcioniraju učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznama, koje mogu uključivati novčane kazne i periodične novčane kazne, te poduzeti sve potrebne mjere za osiguravanje njihove provedbe. Kako bi imale značajan odvraćajući učinak, sankcije bi trebale biti primjerene vrsti povrede, mogućoj koristi za operatora te vrsti i težini štete u okolišu. Pri izricanju sankcija trebalo bi voditi računa o prirodi, težini i trajanju predmetne povrede. Izricanje sankcija trebalo bi biti proporcionalno i usklađeno s pravom Unije i nacionalnim pravom, među ostalim i s primjenjivim postupovnim jamstvima i načelima Povelje o temeljnim pravima.
- (63) Kako bi se osigurala veća dosljednost, trebalo bi utvrditi popis vrsta povreda koje bi trebale podlijevati sankcijama. Kako bi se olakšala dosljednija primjena sankcija, trebalo bi utvrditi zajedničke okvirne i indikativne kriterije za primjenu sankcija. Odvraćajući učinak sankcija trebalo bi ojačati mogućnošću objave informacija o sankcijama koje izriču države članice, u skladu sa zahtjevima o zaštiti podataka utvrđenima u uredbama (EU) 2016/679³⁷ i (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća³⁸.
- (64) Kao rezultat odredaba kojima se zahtijeva da se ulaganja reguliranih operatora uzmu u obzir pri određivanju tarifa, Uredbu (EU) 2019/942 Europskog parlamenta i Vijeća³⁹ trebalo bi izmijeniti kako bi se ACER-u povjerila zadaća stavljanja na raspolaganje skupa pokazatelja i referentnih vrijednosti za usporedbu jediničnih troškova ulaganja povezanih s mjerenjem emisija metana za usporedive projekte, izvješćivanjem o njima i njihovim smanjenjem.
- (65) Kako bi se definirali elementi postupnog ukidanja ispuštanja i spaljivanja na baklji u rudnicima koksnog ugljena, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije kako bi se ova Uredba dopunila utvrđivanjem ograničenja za ispuštanje metana iz ventilacijskih okana za rudnike koksnog ugljena. Osim toga, kako bi se omogućilo da se od uvoznika zahtijevaju dodatne informacije, trebalo bi, što se pokazalo nužnim, Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kako bi se ova Uredba dopunila izmjenom ili dodavanjem informacija koje uvoznici trebaju dostaviti. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (66) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti provedbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje detaljnih pravila o zajedničkom formatu za izvješćivanje, u skladu s

³⁷ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

³⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

³⁹ Uredba (EU) 2019/942 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o osnivanju Agencije Europske unije za suradnju energetske regulatora (SL L 158, 14.6.2019.).

člankom 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁰.

- (67) Operatorima i nadležnim tijelima trebalo bi dati razuman rok za poduzimanje potrebnih pripremnih radnji za ispunjavanje zahtjeva iz ove Uredbe.
- (68) Budući da države članice pojedinačno ne mogu ispuniti cilj ove Uredbe, tj. točno mjerenje emisija metana u energetsom sektoru, izvješćivanje o njima i njihovu provjeru i da je taj cilj zbog njegova opsega lakše ispuniti na razini Unije, Unija može donositi mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje 1.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuju pravila za točno mjerenje emisija metana u energetsom sektoru u Uniji, izvješćivanje o njima i njihovu provjeru te za smanjivanje tih emisija, među ostalim s pomoću pregleda radi otkrivanja i saniranja istjecanja te ograničenja ispuštanja u atmosferu i spaljivanja na baklji. Ovom se Uredbom utvrđuju i pravila o alatima kojima se osigurava transparentnost emisija metana iz uvoza fosilne energije u Uniju.
2. Ova se Uredba primjenjuje na:
 - (a) istraživanje i proizvodnju nafte i fosilnog plina, prikupljanje i preradu fosilnog plina;
 - (b) terminale za prijenos, distribuciju, podzemno skladištenje i ukapljeni plin (UPP) koji rade s fosilnim i/ili obnovljivim (bio- ili sintetičkim) metanom;
 - (c) aktivne podzemne i površinske ugljenokope te zatvorene i napuštene podzemne ugljenokope.
3. Ova se Uredba primjenjuje na emisije metana koje nastaju izvan Unije u pogledu zahtjeva koji se odnose na informacije od uvoznika, na bazu podataka o transparentnosti metana i na alat za praćenje emitera metana.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

⁴⁰ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (1) „emisije metana” znači sve izravne emisije koje nastaju iz svih komponenata koji su potencijalni izvori emisija metana, bilo kao rezultat namjernog ili nenamjernog ispuštanja, nepotpunog izgaranja na baklji ili iz drugih komponenata i nenamjernog istjecanja;
- (2) „operator prijenosnog sustava” ima značenje koje mu je dodijeljeno [člankom 2. stavkom 4. Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴¹] [*potrebno je prilagoditi u skladu s prijedlogom preinake koji je u izradi*];
- (3) „operator distribucijskog sustava” ima značenje koje mu je dodijeljeno [člankom 2. stavkom 6. Direktive 2009/73/EZ] [*potrebno je prilagoditi u skladu s prijedlogom preinake koji je u izradi*];
- (4) „operator” znači svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja imovinom ili je nadzire ili, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, osoba kojoj je povjerena odlučujuća gospodarska ovlast nad tehničkim funkcioniranjem imovine;
- (5) „operator rudnika” znači svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja ugljenokopom ili ga kontrolira ili, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, osoba kojoj je povjerena odlučujuća gospodarska ovlast nad tehničkim funkcioniranjem ugljenokopa;
- (6) „provjera” znači aktivnosti koje provodi verifikator kako bi ocijenio sukladnost izvješća koja dostavljaju operatori i operatori rudnika;
- (7) „verifikator” znači pravna osoba različita od nadležnih tijela imenovanih u skladu s člankom 4. ove Uredbe koja provodi aktivnosti provjere i koju je akreditiralo nacionalno akreditacijsko tijelo u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 ili fizička osoba koja je na drugi način ovlaštena, ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 2. te uredbe, u trenutku izdavanja izjave o provjeri;
- (8) „izvor” znači komponenta ili geološka struktura koja namjerno ili nenamjerno, povremeno ili trajno ispušta metan u atmosferu;
- (9) „imovina” znači poslovna ili operativna jedinica koja se može sastojati od nekoliko objekata ili lokacija, uključujući imovinu pod operativnom kontrolom operatora (poslovna imovina) i imovinu koja nije pod operativnom kontrolom operatora (neposlovna imovina);
- (10) „emisijski faktor” znači koeficijent kojim se kvantificiraju emisije ili uklanjanja plina po jedinici aktivnosti, a koji se često temelji na uzorku mjernih podataka prema prosjeku za razvoj reprezentativne stope emisija za određenu razinu djelatnosti u određenom skupu uvjeta rada;
- (11) „opći emisijski faktor” znači standardizirani emisijski faktor za svaku vrstu izvora emisije koji proizlazi iz inventara ili baza podataka, ali u svakom slučaju nije provjeren izravnim mjerenjima;
- (12) „specifični emisijski faktor” znači emisijski faktor izveden iz izravnih mjerenja;
- (13) „izravno mjerenje” znači izravna kvantifikacija emisije metana na razini izvora s pomoću mjernog uređaja za metan;
- (14) „emisije metana na razini lokacije” znači svi izvori emisija unutar imovine;
- (15) „mjerenje na razini lokacije” znači mjerenje odozgo prema dolje koje obično uključuje upotrebu senzora ugrađenih na mobilnu platformu, kao što su vozila, bespilotne letjelice, zrakoplovi, plovila i sateliti, ili druga sredstva za dobivanje potpunog pregleda emisija na cijeloj lokaciji;
- (16) „poduzeće” znači fizička ili pravna osoba koja obavlja najmanje jednu od sljedećih funkcija: iskorištavanje, istraživanje i proizvodnju nafte i fosilnog plina, prikupljanje i preradu fosilnog plina te prienos, distribuciju i podzemno skladištenje plina, uključujući UPP;

⁴¹ Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ (SL L 211, 14.8.2009., str. 94.).

- (17) „pregled radi otkrivanja i saniranja istjecanja” znači pregled radi utvrđivanja izvora emisija metana, uključujući istjecanje i nenamjerno ispuštanje;
- (18) „ispuštanje” znači ispuštanje nesagorjelog metana u atmosferu, namjerno iz procesa, aktivnosti ili uređaja osmišljenih za tu svrhu ili nenamjerno u slučaju kvara ili geoloških ograničenja;
- (19) „spaljivanje na baklji” znači kontrolirano izgaranje metana u svrhu odlaganja u uređaju namijenjenom za to izgaranje;
- (20) „krizna situacija” znači privremeno, neočekivano i rijetko stanje u kojem je emisija metana neizbježna i nužna za sprečavanje neposrednog i znatnog štetnog utjecaja na sigurnost ljudi, javno zdravlje ili okoliš, ali ne uključuje situacije koje proizlaze iz sljedećih događaja ili su s njima povezane:
- (a) propust operatora da instalira odgovarajuću opremu dovoljnog kapaciteta za očekivanu ili stvarnu dinamiku proizvodnje i tlak u proizvodnji;
 - (b) propust operatora da ograniči proizvodnju ako stopa proizvodnje premašuje kapacitet povezane opreme ili sustava za prikupljanje, osim ako je višak proizvodnje posljedica krizne situacije na kraju proizvodnog lanca, kvara ili neplaniranog saniranja i traje najviše osam sati od trenutka obavijesti o problemu s kapacitetom na kraju proizvodnog lanca;
 - (c) planirano održavanje;
 - (d) nemar operatora;
 - (e) opetovane kvarove iste opreme, odnosno četiri ili više kvarova u prethodnih 30 dana;
- (21) „kvar” znači iznenadni, neizbježni kvar ili oštećenje opreme izvan razumne kontrole operatora koje znatno ometa rad, ali ne obuhvaća kvar ili oštećenje koje je u cijelosti ili djelomično uzrokovano lošim održavanjem, nepažljivim radom ili drugim kvarom ili oštećenjem opreme koje se može spriječiti;
- (22) „rutinsko spaljivanje na baklji” znači spaljivanje na baklji tijekom uobičajene proizvodnje nafte ili fosilnog plina i to ako ne postoje dostatna postrojenja ili pogodne geološke formacije za ponovno ubrizgavanje metana, njegovu upotrebu na licu mjesta ili njegovo otpremanje na tržište;
- (23) „vršni dio baklje” znači uređaj opremljen plamenikom koji se upotrebljava za spaljivanje metana;
- (24) „neaktivna bušotina” znači naftna ili plinska bušotina ili bušotina na kojoj se djelatnosti istraživanja ili proizvodnje ne provode najmanje godinu dana;
- (25) „sanacija” znači postupak pročišćavanja onečišćene vode i tla;
- (26) „obnova” znači postupak vraćanja uvjeta tla i vegetacije na bušotini ili lokaciji u stanje slično onom prije poremećaja;
- (27) „ugljenokop” znači lokacija na kojoj se odvija ili se odvijalo vađenje ugljena, uključujući zemljišta, iskope, podzemne prolaze, okna, padine, tunele i radilišta, konstrukcije, postrojenja, opremu, strojeve i alate koji se nalaze na površini ili pod zemljom i upotrebljavaju se za vađenje lignita, sub-bitumeniziranog ugljena, bitumeniziranog ugljena ili antracita iz prirodnih ležišta u zemlji bilo kojim sredstvima ili metodama, uključujući pripremu ugljena za vađenje ili su nastali iz tih djelatnosti;
- (28) „aktivni ugljenokop” znači ugljenokop u kojem se većina prihoda ostvaruje iz vađenja lignita, sub-bitumeniziranog ugljena, bitumeniziranog ugljena ili antracita i pri čemu je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:
- (a) u tijeku je izgradnja rudnika;

(b) zadnjih 90 dana se proizvodi ugljen;

(c) ventilatori rudnika su u pogonu.

(29) „podzemni ugljenokop” znači ugljenokop u kojem se ugljen proizvodi bušenjem tunela u zemlji do ležišta ugljena, a zatim se iskapa s pomoću podzemne rudarske opreme kao što su strojevi za rezanje i strojevi za otkopavanje kontinuiranom, širokočelnom i uskočelnom metodom, te se prevozi na površinu;

(30) „površinski ugljenokop” znači ugljenokop u kojem se ugljen nalazi u blizini površine i može se vaditi uklanjanjem pokrovnih slojeva stijena i tla;

(31) „ventilacijsko okno” znači vertikalni prolaz koji se upotrebljava za protok svježeg zraka pod zemljom ili za uklanjanje metana i drugih plinova iz podzemnog ugljenokopa;

(32) „drenažna stanica” znači stanica koja prikuplja metan iz sustava drenaže plina iz ugljenokopa;

(33) „drenažni sustav” znači sustav koji može obuhvaćati više izvora metana i koji odvodi plin bogat metanom iz slojeva ugljena ili stijena koji ga okružuju i transportira ga do drenažne stanice;

(34) „aktivnosti nakon prestanka vađenja ugljena” znači aktivnosti koje se provode nakon vađenja ugljena i njegova iznošenja na površinu, uključujući rukovanje ugljenom, preradu, skladištenje i prijevoz;

(35) „kontinuirano mjerenje” znači mjerenje pri kojem se očitavanje obavlja najmanje svake minute;

(36) „metan u ventilacijskom zraku” znači metan koji se emitira iz slojeva ugljena i drugih slojeva koji sadržavaju plin i koji ulazi u ventilacijski zrak i ispuhuje se iz ventilacijskog okna;

(37) „ležište ugljena” znači područje zemljišta koje sadržava znatne količine ugljena koje se mogu iskopati, definirano u skladu s metodologijom države članice za dokumentiranje geoloških ležišta minerala;

(38) „zatvoreni ugljenokop” znači ugljenokop s identificiranim operatorom, vlasnikom ili nositeljem dozvole i zatvoren u skladu s primjenjivim zahtjevima za izdavanje dozvola ili drugim propisima;

(39) „napušteni ugljenokop” znači ugljenokop u kojem nije moguće identificirati operatora, vlasnika ili nositelja dozvole ili koji nije zatvoren na regulirani način;

(40) „rudnik koksnog ugljena” znači rudnik u kojem je najmanje 50 % prosječne proizvodnje tijekom posljednje tri dostupne godine činio kokсни ugljen, kako je definirano u Prilogu B Uredbi (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁴²;

(41) „uvoznik” znači fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja u okviru trgovačke djelatnosti stavlja fosilnu energiju iz treće zemlje na tržište Unije.

Članak 3.

Troškovi reguliranih operatora

1. Pri određivanju ili odobravanju tarifa za prijenos ili distribuciju ili metodologija koje trebaju upotrebljavati operatori prijenosnih sustava, operatori distribucijskih sustava, operatori terminala za UPP ili druga regulirana poduzeća, uključujući, ako je primjenjivo, operatore podzemnih skladišta plina, regulatorna tijela uzimaju u obzir nastale troškove i ulaganja u cilju ispunjavanja obveza na

⁴² Uredba (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetske statistici (SL L 304, 14.11.2008., str. 1.).

temelju ove Uredbe, u mjeri u kojoj odgovaraju troškovima učinkovitog i strukturno usporedivog reguliranog operatora.

2. Svake tri godine, Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) utvrđuje i objavljuje skup pokazatelja i odgovarajuće referentne vrijednosti za usporedbu jediničnih troškova ulaganja povezanih s mjerenjem emisija metana za usporedive projekte, izvješćivanjem o njima te njihovim smanjivanjem.

Poglavlje 2.

Nadležna tijela i neovisna provjera

Članak 4.

Nadležna tijela

1. Svaka država članica imenuje jedno ili više nadležnih tijela odgovornih za praćenje i izvršenje primjene ove Uredbe.

Države članice obavješćuju Komisiju o nazivima i podacima za kontakt nadležnih tijela do ... [*tri mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*]. Države članice bez odlaganja obavješćuju Komisiju o svakoj promjeni naziva ili podataka za kontakt nadležnih tijela.

2. Komisija objavljuje popis nadležnih tijela i redovito ga ažurira.

3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju odgovarajuće ovlasti i resurse za izvršavanje obveza utvrđenih u ovoj Uredbi.

Članak 5.

Zadaci nadležnih tijela

1. Nadležna tijela poduzimaju potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi.

2. Operatori i operatori rudnika pružaju nadležnim tijelima svu potrebnu pomoć kako bi im omogućili ili olakšali obavljanje zadataka iz ove Uredbe, posebno u pogledu pristupa prostorima i predočavanja dokumentacije ili evidencija.

3. Nadležna tijela surađuju međusobno i s Komisijom te, prema potrebi, s tijelima trećih zemalja kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom. Komisija može uspostaviti mrežu nadležnih tijela kako bi potaknula suradnju, uz potrebne mehanizme razmjene informacija i najbolje prakse, te kako bi omogućila savjetovanja.

4. Ako se izvješća objavljuju u skladu s ovom Uredbom, nadležna tijela ih besplatno stavljaju na raspolaganje javnosti na određenoj internetskoj stranici i u slobodno dostupnom formatu koji se može preuzeti i uređivati.

Ako su informacije povjerljive u skladu s člankom 4. Direktive 2003/4/EZ, nadležna tijela navode vrstu informacija koje su uskraćene i razlog za to.

Članak 6.

Inspekcijski nadzori

1. Nadležna tijela provode periodične inspekcijske nadzore kako bi provjerila ispunjavaju li operatori ili operatori rudnika zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi. Prvi inspekcijski nadzor mora biti dovršen do ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

2. Inspekcijski nadzori uključuju, prema potrebi, provjere na licu mjesta ili terensko revizijsko preispitivanje dokumentacije i evidencije kojima se dokazuje usklađenost sa zahtjevima iz ove Uredbe, otkrivanje emisija metana i mjerenja koncentracije te sve daljnje mjere koje poduzima nadležno tijelo ili koje se poduzimaju u njegovo ime radi provjere i promicanja usklađenosti lokacija ili objekata sa zahtjevima iz ove Uredbe.

Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi teška povreda zahtjeva iz ove Uredbe, nadležna tijela izdaju obavijest o korektivnim mjerama koje operator ili operator rudnika treba poduzeti u okviru izvješća iz stavka 5.

3. Nakon prvog inspekcijskog nadzora iz stavka 1. nadležna tijela izrađuju programe rutinskih inspekcijskih nadzora. Razdoblje između inspekcijskih nadzora temelji se na procjeni rizika za okoliš i ne smije biti dulje od dvije godine. Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi teška povreda zahtjeva iz ove Uredbe, sljedeći inspekcijski nadzor obavlja se u roku od godine dana.

4. Nadležno tijelo obavlja inspekcijske nadzore koji nisu rutinski u cilju:

(a) istrage obrazloženih pritužbi iz članka 7. i slučajeva neusklađenosti što je prije moguće nakon datuma na koji nadležna tijela steknu saznanja o takvim pritužbama ili neusklađenostima;

(b) osiguranja da su istjecanja sanirana ili komponente zamijenjene u skladu s člankom 14.

5. Nakon svakog inspekcijskog nadzora nadležna tijela izrađuju izvješće u kojem se opisuje pravna osnova za inspekcijski nadzor, postupovni koraci koje su slijedila, relevantni nalazi i preporuke za daljnje djelovanje operatora ili operatora rudnika.

Izvješće se dostavlja predmetnom operatoru i objavljuje u roku od dva mjeseca od datuma inspekcijskog nadzora. Ako je izvješće sastavljeno na temelju pritužbe podnesene u skladu s člankom 7., nadležna tijela obavješćuju podnositelja pritužbe nakon objavljivanja izvješća.

Nadležna tijela objavljuju izvješće u skladu s Direktivom 2003/4/EZ. Ako su informacije povjerljive u skladu s člankom 4. Direktive 2003/4/EZ, nadležna tijela u izvješću navode vrstu informacija koje su uskraćene i razlog za to.

6. Operatori i operatori rudnika poduzimaju sve potrebne mjere utvrđene u izvješću iz stavka 5. u roku koji su odredila nadležna tijela ili u bilo kojem drugom razdoblju usuglašenom s nadležnim tijelima.

Članak 7.

Pritužbe podnesene nadležnim tijelima

1. Svaka fizička ili pravna osoba koja smatra da je pretrpjela štetu zbog toga što su operatori ili operatori rudnika prekršili zahtjeve iz ove Uredbe može podnijeti pisanu pritužbu nadležnim tijelima.
2. Pritužbe moraju biti propisno obrazložene i sadržavati dostatne dokaze o navodnoj povredi i šteti koja je iz nje proizašla.
3. Ako postane očito da pritužba ne sadržava dostatne dokaze koji opravdavaju provođenje istrage, nadležna tijela obavješćuju podnositelja pritužbe o razlozima zbog kojih su odlučila da neće provesti istragu.
4. Ne dovodeći u pitanje pravila primjenjiva u skladu s nacionalnim pravom, nadležna tijela obavješćuju podnositelja pritužbe o koracima poduzetima u postupku i, prema potrebi, obavješćuju ga o odgovarajućim alternativnim oblicima pravne zaštite, kao što je obraćanje nacionalnim sudovima ili bilo koji drugi nacionalni ili međunarodni žalbeni postupak.
5. Ne dovodeći u pitanje pravila primjenjiva u skladu s nacionalnim pravom i na temelju usporedivih postupaka, nadležna tijela utvrđuju i objavljuju okvirne rokove za donošenje odluke o pritužbama.

Članak 8.

Aktivnosti provjere i izjava o provjeri

1. Verifikatori ocjenjuju sukladnost izvješća o emisijama koja im u skladu s ovom Uredbom podnose operatori ili operatori rudnika. Ocjenjuju sukladnost izvješća sa zahtjevima utvrđenima ovom Uredbom i preispituju sve izvore podataka i metodologije upotrebljene kako bi se ocijenila njihova pouzdanost, vjerodostojnost i točnost, a posebno sljedeće točke:
 - (a) odabir i primjena emisijskih faktora;
 - (b) metodologije, izračuni, uzorkovanja, statističke distribucije i razine značajnosti na temelju kojih se utvrđuju emisije metana;
 - (c) svi rizici neodgovarajućeg mjerenja ili izvješćivanja;
 - (d) svi sustavi kontrole kvalitete ili osiguranja kvalitete koje primjenjuju operatori ili operatori rudnika.
2. Pri obavljanju aktivnosti provjere iz stavka 1. verifikatori primjenjuju besplatne i javno dostupne europske ili međunarodne standarde za kvantifikaciju emisija metana koje Komisija primjenjuje u skladu sa stavkom 5. Do datuma na koji Komisija odredi primjenjivost tih standarda, verifikatori primjenjuju postojeće europske ili međunarodne standarde za kvantifikaciju i verifikaciju emisija stakleničkih plinova.

Verifikatori mogu provoditi provjere na licu mjesta kako bi utvrdili pouzdanost, vjerodostojnost i točnost korištenih izvora podataka i metodologija.

3. Verifikatori izdaju izjavu o provjeri kojom se potvrđuje sukladnost izvješća o emisijama i opisuju provedene provjere nakon što se u okviru njihove ocjene uz razumno jamstvo utvrdi da je izvješće o emisijama u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe.

Verifikatori izdaju izjavu o provjeri samo ako pouzdani, vjerodostojni i točni podaci i informacije omogućuju utvrđivanje emisija metana s razumnim stupnjem sigurnosti i pod uvjetom da su dostavljeni podaci usklađeni s procijenjenim podacima, potpuni i da ne sadržavaju nedosljednosti.

Ako se u ocjeni zaključi da izvješće o emisijama nije u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe, verifikatori o tome obavješćuju operatora ili operatora rudnika, a operator ili operator rudnika bez odgode podnosi revidirano izvješće o emisijama verifikatoru.

4. Operatori i operatori rudnika pružaju verifikatorima svu potrebnu pomoć kako bi omogućili ili olakšali obavljanje zadaća provjera iz ove Uredbe, posebno u pogledu pristupa prostorima i predočavanja dokumentacije ili evidencija.

5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 31. radi dopune ove Uredbe uključivanjem i utvrđivanjem primjenjivosti europskih ili međunarodnih standarda za kvantifikaciju i mjerenje emisija metana za potrebe ove Uredbe.

Članak 9.

Neovisnost i akreditacija verifikatora

1. Verifikatori su neovisni o operatorima i operatorima rudnika te provode aktivnosti propisane ovom Uredbom u javnom interesu. U tu svrhu ni verifikatori ni bilo koji dio iste pravne osobe ne smiju biti operator ili operator rudnika, vlasnik operatora ili operatora rudnika, niti biti u njihovu vlasništvu, niti verifikatori smiju imati odnose s operatorima ili operatorima rudnika koji bi mogli utjecati na njihovu neovisnost i nepristranost.

2. Verifikatore akreditira nacionalno akreditacijsko tijelo u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008.

3. Ako u ovoj Uredbi nisu utvrđene posebne odredbe o akreditaciji verifikatora, primjenjuju se odgovarajuće odredbe iz Uredbe (EZ) br. 765/2008.

Članak 10.

Međunarodni opservatorij za emisije metana

1. Pod uvjetom da je interes Unije zaštićen, Međunarodnom opservatoriju za emisije metana dodjeljuje se verifikacijska uloga u pogledu podataka o emisijama metana, posebno u pogledu sljedećih zadaća:

- (a) objedinjavanje podataka o emisijama metana u skladu s odgovarajućim statističkim metodama;
- (b) provjera metodologija i statističkih postupaka koje poduzeća primjenjuju za kvantificiranje podataka o emisijama metana;
- (c) razvoj metodologija za prikupljanje i analizu podataka u skladu s dobrom znanstvenom i statističkom praksom kako bi se osigurala viša razina točnosti procjena emisija, uz odgovarajuću karakterizaciju nepouzdanosti;
- (d) objavljivanje zbirnih podataka o poduzećima prema osnovnom izvoru i razini izvješćivanja, razvrstanih prema poslovnoj i neposlovnoj imovini, u skladu sa zahtjevima u pogledu tržišnog natjecanja i povjerljivosti;
- (e) izvješćivanje o značajnim odstupanjima utvrđenima među izvorima podataka.

2. Komisija može Međunarodnom opservatoriju za emisije metana dostaviti podatke o emisijama metana koje su joj nadležna tijela stavila na raspolaganje u skladu s ovom Uredbom.
3. Informacije koje je izradio Međunarodni opservatorij za emisije metana stavljaju se na raspolaganje javnosti i Komisiji.

Poglavlje 3.

Emisije metana u sektorima nafte i plina

Članak 11.

Područje primjene

Ovo se poglavlje primjenjuje na aktivnosti iz članka 1. stavka 2. točaka (a) i (b).

Članak 12.

Praćenje i izvješćivanje

1. Do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] operatori podnose izvješće nadležnim tijelima koje sadržava procijenjene emisije metana na razini izvora primjenom općih emisijskih faktora, ali specifičnih po izvorima, za sve izvore.
2. Operatori do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] nadležnim tijelima podnose i izvješće koje sadržava izravna mjerenja emisija metana na razini izvora za poslovnu imovinu. Izvješćivanje na takvoj razini može uključivati mjerenje i uzorkovanje na razini izvora kao osnovu za utvrđivanje specifičnih emisijskih faktora koji se upotrebljavaju za procjenu emisija.
3. Do ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i do 30. ožujka svake godine nakon toga operatori podnose izvješće nadležnim tijelima koje sadržava izravna mjerenja emisija metana na razini izvora za poslovnu imovinu iz stavka 2., dopunjeno mjerenjima emisija metana na razini lokacije, čime se omogućuje ocjena i provjera objedinjenih procjena na razini izvora po lokaciji.
Prije nego što ih podnesu nadležnim tijelima, operatori osiguravaju da izvješća iz ovog stavka ocijeni verifikator te prilažu izjavu o provjeri izdanu u skladu s člancima 8. i 9.
4. Poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji do ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] nadležnim tijelima podnose izvješće koje sadržava izravna mjerenja emisija metana na razini izvora za neposlovnu imovinu. Izvješćivanje na takvoj razini može uključivati mjerenje i uzorkovanje na razini izvora kao osnovu za utvrđivanje specifičnih emisijskih faktora koji se upotrebljavaju za procjenu emisija.
5. Do ... [48 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i do 30. ožujka svake godine nakon toga poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji podnose izvješće nadležnim tijelima koje sadržava izravna mjerenja emisija metana na razini izvora za neposlovnu imovinu navedenu u stavku 4., dopunjeno mjerenjima emisija metana na razini lokacije, čime se omogućuje ocjena i provjera objedinjenih procjena na razini izvora po lokaciji.

Prije nego što ih podnesu nadležnim tijelima, poduzeća osiguravaju da izvješća iz ovog stavka ocijeni verifikator te prilažu izjavu o provjeri izdanu u skladu s člancima 8. i 9.

6. Izvješća predviđena ovim člankom obuhvaćaju posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupni podaci i uključuju barem sljedeće informacije:

- (a) vrstu i lokaciju izvora emisija;
- (b) detaljne podatke prema pojedinačnim izvorima emisija;
- (c) detaljne informacije o metodologijama kvantifikacije koje se primjenjuju za mjerenje emisija metana;
- (d) sve emisije metana za poslovnu imovinu;
- (e) udio vlasništva i emisije metana iz neposlovne imovine pomnožen s udjelom vlasništva;
- (f) popis subjekata koji imaju operativnu kontrolu nad neposlovnom imovinom.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje predložak za izvješća iz stavaka 2., 3., 4. i 5. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa postupkom iz članka 32. stavka 2.

7. Za mjerenja na razini lokacije iz stavaka 3. i 5. upotrebljavaju se odgovarajuće tehnologije kvantifikacije kojima se mogu osigurati takva mjerenja.

8. U slučaju znatnih odstupanja između emisija kvantificiranih primjenom metoda na razini izvora i emisija koje proizlaze iz mjerenja na razini lokacije, dodatna mjerenja provode se u istom izvještajnom razdoblju.

9. Mjerenja emisija metana za plinsku infrastrukturu provode se u skladu s odgovarajućim europskim (CEN) ili međunarodnim (ISO) normama za kvantifikaciju emisija metana.

10. Ako su informacije povjerljive u skladu Direktivom (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća⁴³, operatori u izvješću navode vrstu informacija koje su uskraćene i razlog za to.

11. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji u roku od tri mjeseca nakon što ih operatori podnesu i u skladu s člankom 5. stavkom 4.

Članak 13.

Opća obveza ublažavanja

Operatori poduzimaju sve mjere koje su im na raspolaganju kako bi spriječili i sveli na najmanju moguću mjeru emisije metana u svojem poslovanju.

Članak 14.

Otkrivanje i saniranje istjecanja

1. Do ... [tri mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] operatori nadležnim tijelima podnose program otkrivanja i saniranja istjecanja u kojem se detaljno opisuje sadržaj pregleda koje treba provesti u skladu sa zahtjevima iz ovog članka.

Nadležna tijela mogu zahtijevati od operatora da izmijeni program uzimajući u obzir zahtjeve iz ove Uredbe.

⁴³ Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL L 157, 15.6.2016.).

2. Do ... [6 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] operatori provode pregled svih relevantnih komponenata za koje su odgovorni u skladu s programom otkrivanja i saniranja istjecanja iz stavka 1.

Nakon toga, pregledi radi otkrivanja i saniranja istjecanja ponavljaju se svaka tri mjeseca.

3. Pri provedbi pregleda operatori upotrebljavaju uređaje koji omogućuju otkrivanje gubitka metana iz komponenata u vrijednosti 500 dijelova na milijun ili više.

4. Operatori provode saniranje ili zamjenjuju sve komponente za koje se utvrdi da emitiraju metan u vrijednosti 500 dijelova na milijun ili više.

Saniranje ili zamjena komponenata iz prvog podstavka obavlja se odmah nakon otkrivanja ili što je prije moguće nakon otkrivanja, ali ne kasnije od pet dana nakon otkrivanja, pod uvjetom da operatori mogu dokazati da sigurnosni ili tehnički aspekti ne dopuštaju hitno djelovanje te pod uvjetom da operatori utvrde program sanacije i praćenja.

Sigurnosna i tehnička pitanja koja ne dopuštaju trenutačno djelovanje, kako je navedeno u drugom podstavku, ograničena su pitanja sigurnosti osoblja i ljudi u blizini, utjecaja na okoliš, koncentracije gubitka metana, pristupačnosti komponente i dostupnosti zamjenske komponente. Pitanja utjecaja na okoliš mogu uključivati slučajeve u kojima bi saniranje moglo dovesti do veće razine emisija metana nego ako do saniranja ne dođe.

Ako je prije saniranja ili zamjene potrebno isključiti sustav, operatori moraju smanjiti istjecanje unutar jednog dana od otkrivanja i sanirati istjecanje do kraja sljedećeg planiranog isključivanja sustava ili u roku od godine dana, ovisno o tome što nastupi ranije.

5. Neovisno o stavku 2., operatori ispituju komponente za koje je tijekom bilo kojeg prethodnog pregleda utvrđeno da emitiraju metan u vrijednosti 500 dijelova na milijun ili više, što je prije moguće nakon sanacije obavljene u skladu sa stavkom 4., a najkasnije 15 dana nakon toga, kako bi osigurali uspješnu sanaciju.

Neovisno o stavku 2., operatori ispituju komponente za koje je utvrđeno da emitiraju metan u vrijednosti manjoj od 500 dijelova na milijun najkasnije tri mjeseca nakon otkrivanja emisija kako bi provjerili je li se promijenila količina gubitka metana.

Ako se utvrdi veći rizik za sigurnost ili veći rizik od gubitaka metana, nadležna tijela mogu preporučiti češće provođenje pregleda relevantnih komponenata.

6. Ne dovodeći u pitanje obveze izvješćivanja u skladu sa stavkom 7., operatori evidentiraju sva utvrđena istjecanja, bez obzira na njihovu količinu, i kontinuirano ih pregledavaju kako bi osigurali da su sanirana u skladu sa stavkom 4.

Operatori čuvaju evidenciju najmanje deset godina i te informacije dostavljaju nadležnim tijelima na njihov zahtjev.

7. U roku od mjesec dana nakon svakog pregleda operatori nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi relevantna imovina podnose izvješće s rezultatima pregleda te program saniranja i praćenja. Izvješće uključuje barem elemente utvrđene u Prilogu I.

Nadležna tijela mogu zahtijevati od operatora da izmijeni izvješće ili program saniranja i praćenja uzimajući u obzir zahtjeve iz ove Uredbe.

8. Operatori mogu delegirati bilo koju od zadaća utvrđenih u ovom članku. Delegirane zadaće ne utječu na odgovornost operatora ni na učinkovitost nadzora koji provode nadležna tijela.

9. Za potrebe pregleda, države članice pružateljima usluga stavljaju na raspolaganje certifikacijske, akreditacijske ili jednakovrijedne kvalifikacijske programe, uključujući odgovarajuće programe osposobljavanja.

Članak 15.

Ograničenja ispuštanja i spaljivanja na baklji

1. Ispuštanje je zabranjeno, osim u okolnostima predviđenima ovim člankom. Zabranjeno je rutinsko spaljivanje na baklji.

2. Ispuštanje je dopušteno samo u sljedećim situacijama:

(a) u kriznoj situaciji ili u slučaju kvara; i

(b) ako je to neizbježno i nužno potrebno za rad, popravak, održavanje ili ispitivanje komponenata ili opreme i podložno obvezama izvješćivanja iz članka 16.

3. Ispuštanje u skladu sa stavkom 2. točkom (b) uključuje sljedeće posebne situacije u kojima se ispuštanje ne može u potpunosti izbjeći:

(a) tijekom uobičajenog rada određenih komponenata, pod uvjetom da oprema zadovoljava sve navedene standarde opreme te da se pravilno održava i podvrgava redovitim inspekcijskim pregledima kako bi se gubici metana sveli na najmanju moguću mjeru;

(b) kod pražnjenja ili pročišćavanja tekućine koja se zadržava u bušotini pod atmosferskim pritiskom;

(c) tijekom mjerenja ili uzorkovanja iz spremnika za pohranu ili druge niskotlačne posude;

(d) tijekom utovara tekućina iz spremnika ili druge niskotlačne posude u prijevozno vozilo u skladu s primjenjivim standardima;

(e) tijekom popravaka i održavanja, uključujući opremu za ispuhivanje i dekompresiju radi provođenja popravaka i održavanja;

(f) tijekom ispitivanja navojnog čepa glave zaštitne kolone;

(g) tijekom ispitivanja istjecanja na dubinskoj brtvenici;

(h) tijekom proizvodnog ispitivanja koje traje manje od 24 sata;

(i) ako metan ne odgovara specifikacijama sabirnog cjevovoda, pod uvjetom da operator analizira uzorke metana dvaput tjedno kako bi utvrdio jesu li specifikacije postignute i da metan usmjeri u sabirni cjevovod čim bude udovoljeno specifikacijama cjevovoda;

(j) tijekom puštanja u pogon cjevovoda, opreme ili objekata, samo onoliko dugo koliko je potrebno za pročišćavanje unesenih nečistoća iz cjevovoda ili opreme;

(k) tijekom čišćenja, dekomprimiranja radi popravka ili pročišćavanja sabirnog cjevovoda radi popravka ili održavanja, i to samo ako se plin ne može ograničiti ili preusmjeriti u nezahvaćeni dio cjevovoda.

4. Ako je ispuštanje dopušteno u skladu sa stavcima 2. i 3., operatori ispuštaju samo ako spaljivanje na baklji nije tehnički izvedivo ili ako bi moglo ugroziti sigurnost poslovanja ili osoblja. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 16., operatori dokazuju nadležnim tijelima potrebu za ispuštanjem umjesto spaljivanja na baklji.

5. Spaljivanje na baklji dopušteno je samo ako nije izvedivo ponovno ubrizgavanje, iskorištavanje na licu mjesta ili otprema metana na tržište zbog razloga koji nisu gospodarskog karaktera. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 16., operatori dokazuju nadležnim tijelima potrebu za odabirom spaljivanja na baklji umjesto ponovnog ubrizgavanja, iskorištavanja na licu mjesta ili otpreme metana na tržište.

Članak 16.

Izvješćivanje o slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji

1. Operatori obavješćuju nadležna tijela o slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji:
 - (a) uzrokovanim kriznom situacijom ili kvarom;
 - (b) u trajanju od ukupno osam sati ili dulje u razdoblju od 24 sata od nastanka pojedinačnog slučaja.

Obavijest iz prvog podstavka šalje se bez odgode nakon slučaja, a najkasnije u roku od 48 sati od nastanka slučaja ili od trenutka kad je operator za njega saznao.

2. Operatori nadležnim tijelima podnose tromjesečna izvješća o svim slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji iz stavka 1. i članka 15. u skladu s elementima utvrđenima u Prilogu II.
3. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji svake godine i u skladu s člankom 5. stavkom 4.

Članak 17.

Zahtjevi u pogledu standarda spaljivanja na baklji

1. Ako je postrojenje izgrađeno, zamijenjeno ili obnovljeno ili ako su ugrađeni novi vršni dijelovi baklji ili drugi uređaji za izgaranje, operatori ugrađuju samo uređaje za izgaranje koji su opremljeni automatskim paljenjem ili pilotskim plamenikom koji radi kontinuirano te koji učinkovito postižu potpuno uništavanje i uklanjanje ugljikovodika.
2. Operatori osiguravaju da svi vršni dijelovi baklji ili drugi uređaji za izgaranje ispunjavaju zahtjeve iz stavka 1. do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].
3. Operatori provode tjedne inspekcije vršnih dijelova baklji u skladu s elementima utvrđenima u Prilogu III.

Članak 18.

Neaktivne bušotine

1. Do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] države članice uspostavljaju i objavljuju popis svih neaktivnih bušotina na svojem državnom području ili u njihovoj nadležnosti koji uključuje barem elemente iz Priloga IV.
2. Do ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] oprema za mjerenje emisija metana ugrađuje se u sve neaktivne bušotine.

3. Izvješća koja sadržavaju mjerenja iz stavka 2. podnose se nadležnim tijelima do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i do 30. ožujka svake godine nakon toga i obuhvaćaju posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupni podaci. Prije podnošenja nadležnim tijelima, izvješća iz ovog stavka ocjenjuje verifikator i prilaže im se izjava o provjeri izdana u skladu s člancima 8. i 9.

4. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji u roku od tri mjeseca nakon što ih operatori podnesu i u skladu s člankom 5. stavkom 4.

5. Države članice odgovorne su za ispunjavanje obveza utvrđenih u stavcima 2. i 3., osim ako se može utvrditi odgovorna strana, u kojem slučaju ta strana snosi odgovornost.

6. Države članice izrađuju i provode plan ublažavanja kako bi sanirale, obnovile i cementnim čepom trajno zatvorile neaktivne bušotine koje se nalaze na njihovu državnom području.

U planovima ublažavanja koriste se inventari iz stavka 1. za određivanje prioriteta za aktivnosti, uključujući:

- (a) saniranje, obnavljanje i trajno zatvaranje bušotina cementnim čepom;
- (b) obnovu povezanih pristupnih cesta;
- (c) obnovu zemljišta, vode i staništa na koje su utjecale bušotine i prijašnje poslovanje;
- (d) godišnje provjere kako bi se osiguralo da bušotine zatvorene cementnim čepom više nisu izvor emisija metana.

Poglavlje 4.

Emisije metana u sektoru ugljena

ODJELJAK I.

PRAĆENJE I IZVJEŠĆIVANJE U AKTIVNIM RUDNICIMA

Članak 19.

Područje primjene

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na aktivne podzemne i površinske ugljenokope.
2. Emisije metana iz aktivnih podzemnih ugljenokopa uključuju sljedeće emisije:
 - (a) emisije metana iz svih ventilacijskih okana koje operator rudnika upotrebljava;
 - (b) emisije metana iz drenažnih stanica i iz sustava za drenažu metana, neovisno o tome nastaju li kao posljedica namjernog ili nenamjernog ispuštanja ili nepotpunog izgaranja na baklji;
 - (c) emisije metana koje nastaju tijekom aktivnosti nakon prestanka vađenja ugljena.
3. Emisije metana iz aktivnih površinskih ugljenokopa uključuju sljedeće emisije:

- (a) emisije metana koje nastaju u ugljenokopu tijekom postupka vađenja ugljena;
- (b) emisije metana koje nastaju tijekom aktivnosti nakon prestanka vađenja ugljena.

Članak 20.

Praćenje i izvješćivanje

1. U podzemnim ugljenokopima operatori rudnika provode kontinuirano mjerenje emisija metana iz ventilacijskog zraka i kvantifikaciju na svim oknima ispušne ventilacije kojima se koristi operator rudnika, primjenom uređaja s pragom osjetljivosti na koncentraciju metana od najmanje 100 dijelova na milijun. Usto provode mjesečna mjerenja na temelju uzoraka.
2. Operatori drenažnih stanica kontinuirano mjere količine ispuštenog i na baklji spaljenog metana bez obzira na razloge takvog ispuštanja i spaljivanja na baklji.
3. Kad je riječ o površinskim ugljenokopima, operatori rudnika upotrebljavaju faktore emisija metana iz ugljenokopa specifične za ležišta kako bi kvantificirali emisije koje proizlaze iz rudarskih aktivnosti. Operatori rudnika utvrđuju te emisijske faktore na tromjesečnoj osnovi, u skladu s odgovarajućim znanstvenim standardima i uzimaju u obzir emisije metana iz okolnih slojeva.
4. Mjerenja i kvantifikacija iz stavaka od 1. do 3. provode se u skladu s odgovarajućim europskim ili međunarodnim standardima.

Kad je riječ o kontinuiranim mjerenjima iz stavaka 1. i 2., ako dio mjerne opreme ne radi određeno vrijeme, očitavanja provedena tijekom razdoblja u kojima je oprema radila mogu se upotrijebiti za procjenu podataka na proporcionalnoj osnovi za razdoblje u kojem oprema nije radila.

Oprema koja se upotrebljava za kontinuirana mjerenja iz stavaka 1. i 2. mora raditi više od 90 % vremena u kojem se upotrebljava za praćenje emisije, ne računajući vrijeme prekida rada radi ponovnog umjeravanja.

5. Operatori rudnika procjenjuju emisije ugljena nakon prestanka vađenja ugljena primjenjujući emisijske faktore nakon prestanka vađenja ugljena koji se ažuriraju svake godine na temelju uzoraka ugljena specifičnih za ležišta i u skladu s odgovarajućim znanstvenim standardima.

6. Do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i do 30. ožujka svake godine nakon toga operatori rudnika i operatori drenažnih stanica podnose nadležnim tijelima izvješće koje sadržava godišnje podatke o emisijama metana na razini izvora u skladu s odredbama ovog članka.

Izvješće obuhvaća posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupni podaci i uključuje elemente utvrđene u dijelu 1. Priloga V. za upravljanje podzemnim ugljenokopima, dijelu 2. Priloga V. za aktivne površinske ugljenokope i dijelu 3. Priloga V. za drenažne stanice.

Prije nego što ih podnesu nadležnim tijelima, operatori rudnika i drenažnih stanica osiguravaju da izvješća iz ovog stavka ocijeni verifikator te prilažu izjavu o provjeri izdanu u skladu s člancima 8. i 9.

7. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji u roku od tri mjeseca nakon što ih operatori podnesu i u skladu s člankom 5. stavkom 4.

ODJELJAK II.

UBLAŽAVANJE EMISIJA METANA IZ AKTIVNIH PODZEMNIH UGLJENOKOPA

Članak 21.

Područje primjene

Ovaj se odjeljak primjenjuje na emisije metana iz podzemnih ugljenokopa iz članka 19. stavka 2.

Članak 22.

Mjere ublažavanja

1. Od [1. siječnja 2025.] zabranjuje se ispuštanje metana iz drenažnih stanica i spaljivanje na baklji, osim u kriznim situacijama, u slučaju kvara ili kad je to neizbježno i apsolutno nužno radi održavanja. U takvim slučajevima operatori drenažnih stanica provode ispuštanje samo ako spaljivanje na baklji nije tehnički izvedivo ili ako bi moglo ugroziti sigurnost rada ili osoblja. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 23., operatori drenažnih stanica dokazuju nadležnim tijelima potrebu za odabirom ispuštanja umjesto spaljivanja na baklji.
2. Od 1. siječnja 2027. zabranjeno je ispuštanje metana iz ventilacijskih okana kod ugljenokopa koji ispuštaju više od 0,5 tona metana po kilotoni izvađenog ugljena, osim rudnika koksnog ugljena.
3. Do ... [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 31. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem ograničenja za ispuštanje metana iz ventilacijskih okana za rudnike koksnog ugljena.

Članak 23.

Izvješćivanje o slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji

1. Od [1. siječnja 2025.] operatori drenažnih stanica obavješćuju nadležna tijela o svim slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji:

(a) uzrokovanim kriznom situacijom ili kvarom,

(b) do kojih je neizbježno došlo zbog održavanja drenažnog sustava.

Ta se obavijest šalje bez odgode nakon slučaja, a najkasnije u roku od 48 sati od nastanka slučaja ili od trenutka kada je operator za njega saznao, u skladu s elementima utvrđenima u Prilogu VI.

2. Nadležna tijela stavljaju informacije koje su dobile u skladu s ovim člankom na raspolaganje javnosti i Komisiji svake godine i u skladu s člankom 5. stavkom 4.

ODJELJAK III.

EMISIJE METANA IZ ZATVORENIH I NAPUŠTENIH PODZEMNIH UGLJENOKOPA

Članak 24.

Područje primjene

Ovaj se odjeljak primjenjuje na sljedeće emisije metana iz napuštenih i zatvorenih podzemnih ugljenokopa u kojima je proizvodnja ugljena prekinuta:

- (a) emisije metana iz svih ventilacijskih okana koja i dalje ispuštaju metan;
- (b) emisije metana iz opreme za vađenje ugljena čija je upotreba prekinuta;
- (c) emisije metana iz drugih jasno definiranih točkastih izvora emisija kako je navedeno u dijelu 1. Priloga VII.

Članak 25.

Praćenje i izvješćivanje

1. Do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] države članice uspostavljaju i objavljuju popis svih zatvorenih i napuštenih ugljenokopa na svojem državnom području ili u njihovoj nadležnosti u skladu s metodologijom koji uključuje barem elemente iz dijela 1. Priloga VII.

2. Mjerenja koncentracije metana provode se u skladu s odgovarajućim znanstvenim standardima i najmanje svakih sat vremena iz svih elemenata navedenih u dijelu 1. točki vi. Priloga VII. za koje je utvrđeno da emitiraju metan.

Od ... [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] mjerna se oprema ugrađuje na sve elemente navedene u dijelu 1. točki v. Priloga VII. za zatvorene i napuštene ugljenokope koji su prestali s radom od ... [50 godina prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

Prag osjetljivosti mjerne opreme koja se upotrebljava za mjerenja iz stavka 2. iznosi najmanje 10 000 dijelova na milijun.

Mjerna oprema mora raditi više od 90 % vremena u kojem se koristi za praćenje emisija, ne računajući vrijeme prekida rada radi ponovnog umjeravanja.

3. Izvješća koja sadržavaju procjene godišnjih podataka o emisijama metana na razini izvora podnose se nadležnim tijelima do ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i do 30. ožujka svake godine nakon toga.

Izvješća obuhvaćaju posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupni podaci i uključuju elemente utvrđene u dijelu 3. Priloga VII.

Prije podnošenja nadležnim tijelima, izvješća iz ovog stavka ocjenjuje verifikator i prilaže im se izjava o provjeri izdana u skladu s člancima 8. i 9.

4. Operatori rudnika odgovorni su za zahtjeve iz stavaka 2. i 3. u pogledu zatvorenih rudnika. Države članice odgovorne su za zahtjeve iz stavaka 2. i 3. u pogledu napuštenih rudnika.

5. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji u roku od tri mjeseca nakon što ih operatori podnesu i u skladu s člankom 5. stavkom 4.

Članak 26.

Mjere ublažavanja

1. Na temelju inventara iz članka 25. države članice izrađuju i provode plan ublažavanja emisija metana iz napuštenih ugljenokopa.

Plan ublažavanja podnosi se nadležnim tijelima do ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] i uključuje barem elemente utvrđene u dijelu 4. Priloga VII.

2. Ispuštanje u atmosferu i spaljivanje na baklji iz opreme iz članka 25. stavka 2. zabranjuje se od 1. siječnja 2030., osim ako iskorištavanje ili ublažavanje nije tehnički izvedivo ili ako postoji rizik od ugrožavanja sigurnosti okoliša ili sigurnosti rada ili osoblja. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja iz članka 25., operatori rudnika ili države članice dokazuju potrebu za ispuštanjem ili spaljivanjem na baklji umjesto iskorištavanja ili ublažavanja.

Poglavlje 5.

Emisije metana koje nastaju izvan Unije

Članak 27.

Zahtjevi koji se odnose na uvoznike

1. Do ... [9 mjeseci od datuma stupanja na snagu Uredbe] i do 31. prosinca svake godine nakon toga uvoznici nadležnim tijelima države članice uvoznice dostavljaju informacije navedene u Prilogu VIII.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 31. radi dopune ove Uredbe izmjenom ili dodavanjem informacija koje uvoznici trebaju dostaviti.

2. Do ... [12 mjeseci od datuma stupanja na snagu Uredbe] i do 30. lipnja svake godine nakon toga, države članice Komisiji dostavljaju informacije koje su im dostavili uvoznici.

Komisija te informacije stavlja na raspolaganje u skladu s člankom 28.

3. Do 31. prosinca 2025. ili ranije ako smatra da su dostupni dostatni dokazi, Komisija razmatra primjenu ovog članka, posebno uzimajući u obzir:

- (a) izvješćivanje o dostupnim podacima o emisijama metana prikupljenima u kontekstu globalnog alata za praćenje metana iz članka 29.;
- (b) analizu podataka o emisijama metana koju provodi IMEO;
- (c) informacije o mjerama praćenja, izvješćivanja, provjere i ublažavanja koje provode operatori koji se nalaze izvan Unije i od kojih se u Uniju uvozi energija; i
- (d) sigurnost opskrbe i posljedice u pogledu jednakih uvjeta u slučaju mogućih dodatnih obveza, uključujući obvezne mjere kao što su standardi ili ciljevi u pogledu emisija metana, uzimajući zasebno u obzir sektore nafte, plina i ugljena.

Prema potrebi i na temelju dokaza potrebnih za osiguravanje potpune usklađenosti s primjenjivim međunarodnim obvezama Unije, Komisija predlaže izmjene ove Uredbe radi pooštavanja zahtjeva koji se primjenjuju na uvoznike kako bi se osigurala usporediva razina učinkovitosti u pogledu mjerenja i provjere emisija metana, izvješćivanja o njima te njihova ublažavanja u energetske sektoru.

Članak 28.

Baza podataka o transparentnosti emisija metana

1. Komisija do ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu Uredbe] uspostavlja i održava bazu podataka o transparentnosti emisija metana koja sadržava informacije koje su joj dostavljene u skladu s člankom 27. i člankom 12. stavkom 11., člankom 16. stavkom 3., člankom 18. stavkom 4., člankom 20. stavkom 7., člankom 23. stavkom 2. i člankom 25. stavkom 5.
2. Osim informacija iz stavka 1., baza podataka uključuje sljedeće informacije:
 - (a) popis zemalja u kojima se fosilna energija proizvodi i iz kojih se izvozi u Uniju;
 - (b) za svaku zemlju iz točke (a) informacije o sljedećim točkama:
 - i. ima li uspostavljene obvezne regulatorne mjere za emisije metana u energetske sektoru kojima su obuhvaćeni elementi utvrđeni u ovoj Uredbi u pogledu mjerenja i provjere emisija metana u energetske sektoru, izvješćivanja o njima te njihova ublažavanja;
 - ii. je li potpisala Pariški sporazum o klimatskim promjenama;
 - iii. dostavlja li nacionalne inventare u skladu sa zahtjevima Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime, ako je primjenjivo;
 - iv. uključuju li nacionalni inventari dostavljeni u skladu s Okvirnom konvencijom Ujedinjenih naroda o promjeni klime izvješćivanje treće razine o emisijama metana iz energetske sektora, ako je primjenjivo;
 - v. količinu emisija metana iz energetske sektora prema nacionalnim inventarima podnesenima u skladu s Okvirnom konvencijom Ujedinjenih naroda o promjeni klime, ako je primjenjivo, te jesu li podaci bili predmet neovisne provjere;
 - vi. popis poduzeća koja izvoze fosilnu energiju u Uniju;
 - vii. popis uvoznika fosilne energije u Uniju.
2. Baza podataka o transparentnosti dostupna je javnosti na internetu, besplatno i barem na engleskom jeziku.
3. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje odredbe Direktive (EU) 2016/943.

Članak 29.

Globalni alat za praćenje emitera metana

1. Komisija do ... [dvije godine nakon datuma stupanja na snagu Uredbe] uspostavlja globalni alat za praćenje metana koji se temelji na satelitskim podacima i podacima nekoliko certificiranih pružatelja podataka i usluga, uključujući komponentu Copernicus svemirskog programa EU-a.

Alat mora biti dostupan javnosti i pružati redovite ažurirane informacije, barem o veličini, učestalosti i lokaciji izvora energije s visokim emisijama metana.
2. Alat služi kao temelj za bilateralne dijaloge Komisije o politikama i mjerama u području emisija metana. Ako se alatom utvrdi novi veliki izvor emisija, Komisija upozorava relevantnu zemlju s ciljem informiranja i poduzimanja korektivnih mjera.
3. Ovaj članak podliježe odredbama Direktive (EU) 2016/943.

Poglavlje 6.

Završne odredbe

Članak 30.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju zbog povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu.

2. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, primjerene i odvraćajuće i mogu uključivati:

(a) novčane kazne razmjerne šteti u okolišu, pri čemu se razina tih novčanih kazni izračunava tako da se osigura da se odgovornim osobama učinkovito oduzme ekonomska korist koja proizlazi iz njihovih povreda te se kod opetovanih teških povreda postupno povećava razina takvih novčanih kazni;

(b) periodične novčane kazne kako bi se operatore prisililo da prestanu s postupanjem koje čini povredu, postupe u skladu s odlukom kojom se nalaže poduzimanje mjera saniranja ili korektivnih mjera, dostavljanje informacija ili podvrgavanje inspekcijskom nadzoru, prema potrebi.

Države članice obavješćuju Komisiju o pravilima o sankcijama do [*tri mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe*]. Osim toga, države članice bez odgode obavješćuju Komisiju o svim naknadnim izmjenama koje utječu na takva pravila.

3. Sankcijama podliježu najmanje sljedeće povrede:

(a) propust operatora ili operatora rudnika da nadležnim tijelima ili verifikatorima pruže potrebnu pomoć kako bi omogućili ili olakšali obavljanje njihovih zadaća u skladu s ovom Uredbom;

(b) propust operatora ili operatora rudnika da provedu mjere utvrđene u izvješću o inspekcijskom nadzoru iz članka 6.;

(c) propust operatora ili operatora rudnika da dostave izvješća o emisijama metana u skladu s ovom Uredbom, uključujući izjavu o provjeri koju su izdali neovisni verifikatori u skladu s člancima 8. i 9.;

(d) propust operatora da izvrše pregled radi otkrivanja i saniranja istjecanja u skladu s člankom 14.;

(e) propust operatora da poprave ili zamijene komponente, da obavljaju kontinuirani pregled komponenata i evidentiraju istjecanja u skladu s člankom 14.;

(f) propust operatora da podnesu izvješće u skladu s člankom 14.;

(g) ispuštanje ili spaljivanje na baklji koje provode operatori ili operatori rudnika izvan situacija predviđenih u člancima 15., 22. i 26., prema potrebi;

(h) rutinsko spaljivanje na baklji koje provode operatori;

(i) propust operatora ili operatora rudnika da dokažu potrebu za odabirom ispuštanja umjesto spaljivanja na baklji i da dokažu potrebu za odabirom spaljivanja na baklji umjesto ponovnog ubrizgavanja, iskorištavanja na licu mjesta ili otpreme metana na tržište, u slučaju operatora, ili iskorištavanja ili ublažavanja, u slučaju operatora rudnika, u skladu s člancima 15., 22. i 26.;

(j) propust operatora ili operatora rudnika da prijave slučajeve ispuštanja i spaljivanja na baklji ili izvijeste o njima u skladu s člancima 16., 23. i 26., prema potrebi;

- (k) upotreba vršnog dijela baklje ili uređaja za izgaranje protivno zahtjevima utvrđenima u članku 17.;
- (l) propust uvoznika da dostave informacije koje se traže u skladu s člankom 27. i Prilogom VIII.
4. Države članice uzimaju u obzir barem sljedeće indikativne kriterije za izricanje sankcija, prema potrebi:
- (a) trajanje ili vremenske učinke, prirodu i težinu povrede;
 - (b) sve mjere koje poduzeće, operator ili operator rudnika poduzme kako bi pravodobno ublažio ili otklonio štetu;
 - (c) ima li povreda obilježje namjere ili nepažnje;
 - (d) sve prethodne povrede koje je počinilo to poduzeće, operator ili operator rudnika;
 - (e) financijske koristi koje su poduzeće, operator ili operator rudnika stekli izravno ili neizravno zbog povrede ili gubitke koje su izbjegli, ako su dostupni relevantni podaci;
 - (f) veličinu poduzeća, operatora ili operatora rudnika;
 - (g) stupanj suradnje s nadležnim tijelom;
 - (h) način na koji je tijelo doznalo za povredu, osobito je li i u kojoj mjeri je operator pravodobno prijavio povredu;
 - (i) sve ostale otegotne ili olakotne čimbenike primjenjive na okolnosti slučaja.
5. Države članice svake godine objavljuju informacije o vrsti i veličini sankcija izrečenih na temelju ove Uredbe, povredama i operatorima kojima su izrečene sankcije.

Članak 31.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 8. stavka 5., članka 22. stavka 3. i članka 27. stavka 1. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od ... [*datuma stupanja na snagu ove Uredbe*].
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 8. stavka 5., članka 22. stavka 3. i članka 27. stavka 1. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 8. stavka 5., članka 22. stavka 3. i članka 27. stavka 1. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i

Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 32.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za energetske unije osnovan na temelju članka 44. Uredbe (EU) 2018/1999.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 33.

Preispitivanje

1. Svaki pet godina Komisija podnosi izvješće o evaluaciji ove Uredbe Europskom parlamentu i Vijeću te, prema potrebi, podnosi zakonodavne prijedloge za izmjenu ove Uredbe. Ta se izvješća objavljuju.
2. Za potrebe ovog članka Komisija može zatražiti informacije od država članica i nadležnih tijela te posebno uzima u obzir informacije koje su države članice dostavile u svojim integriranim nacionalnim energetske i klimatske planovima, njihovim ažuriranim verzijama i u svojim nacionalnim energetske i klimatske izvješćima o napretku u skladu s Uredbom (EU) 2018/1999.

Članak 34.

Izmjene Uredbe (EU) 2019/942

U članku 15. Uredbe (EU) 2019/942 Europskog parlamenta i Vijeća dodaje se sljedeći stavak 5.:

„5. ACER svake tri godine utvrđuje i javno objavljuje skup pokazatelja i odgovarajuće referentne vrijednosti za usporedbu jediničnih troškova ulaganja povezanih s mjerenjem emisija metana za usporedive projekte, izvješćivanjem o njima i njihovim smanjivanjem. Izdaje preporuke o pokazateljima i referentnim vrijednostima za jedinične troškove ulaganja izvršenih radi usklađivanja s obvezama iz [ove Uredbe] u skladu s člankom 3. [ove Uredbe]”.

Članak 35.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednica

Za Vijeće
Predsjednik

Bruxelles, 15.12.2021.
COM(2021) 805 final

ANNEXES 1 to 8

PRILOZI

**Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća
o smanjenju emisija metana u energetske sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942**

{SEC(2021) 432 final} - {SWD(2021) 459 final} - {SWD(2021) 460 final}

PRILOG I.

Programi otkrivanja, saniranja i praćenja istjecanja

Program saniranja

Program saniranja iz članka 14. mora sadržavati barem sljedeće elemente:

- i. popis i naziv svih komponenti koje su provjerene;
- ii. rezultat inspekcije s obzirom na to je li otkriven gubitak metana i, ako jest, koliki je;
- iii. za komponente za koje se utvrdi da emitiraju metan u vrijednosti 500 dijelova na milijun ili više, naznaku o tome je li tijekom pregleda radi otkrivanja i saniranja istjecanja (LDAR) obavljena sanacija, a ako nije, zašto, uz vođenje računa o zahtjevima u pogledu toga koji se elementi mogu uzeti u obzir za odgođenu sanaciju u skladu s člankom 14. stavkom 4.;
- iv. za komponente za koje se utvrdi da emitiraju metan u vrijednosti 500 dijelova na milijun ili više, predviđeni program saniranja s naznakom predviđenog datuma saniranja;
- v. za komponente za koje je prilikom prethodnog pregleda radi LDAR-a utvrđeno da emitiraju metan u vrijednosti manjoj od 500 dijelova na milijun, ali je tijekom praćenja provedenog nakon LDAR-a kako bi se provjerilo je li se promijenila količina gubitka metana utvrđeno da emitiraju metan u vrijednosti 500 dijelova ili više, naznaku o tome je li odmah obavljena sanacija, a ako nije, zašto (u skladu s točkom iii.), te predviđeni program saniranja s naznakom predviđenog datuma saniranja.

Nakon toga slijedi postsanacijski program u kojem se navodi vrijeme stvarnog izvršenja sanacija.

Program praćenja

Program praćenja iz članka 14. mora sadržavati barem sljedeće elemente:

- i. popis i naziv svih komponenti koje su provjerene;
- ii. rezultat inspekcije s obzirom na to je li otkriven gubitak metana i, ako jest, koliki je;
- iii. za komponente za koje se utvrdi da emitiraju metan u vrijednosti 500 dijelova na milijun ili više, rezultate praćenja nakon sanacije kako bi se provjerilo je li sanacija uspješno obavljena;
- iv. za komponente za koje se utvrdi da emitiraju metan u vrijednosti manjoj od 500 dijelova na milijun, rezultate praćenja provedenog nakon LDAR-a kako bi se provjerilo je li se promijenila količina gubitka metana te preporuku na temelju nalaza.

PRILOG II.

Izješćivanje o slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji

U skladu s člankom 16. operatori su nadležnim tijelima dužni dostaviti barem sljedeće informacije o metanu koji se spaljuje na baklji ili ispušta:

- i. naziv operatora;
- ii. naziv i vrstu imovine;
- iii. opremu o kojoj je riječ;
- iv. datum i vrijeme kad je ispuštanje ili spaljivanje na baklji otkriveno ili je započelo te kad je završilo;
- v. izmjerenu ili procijenjenu količinu prirodnog plina koji je ispušten ili spaljen na baklji;
- vi. uzrok i prirodu ispuštanja ili spaljivanja na baklji;
- vii. mjere poduzete radi ograničavanja trajanja i razmjera ispuštanja ili spaljivanja na baklji;
- viii. korektivne mjere poduzete radi otklanjanja uzroka i sprečavanja ponovnog ispuštanja ili spaljivanja na baklji;
- ix. rezultate tjednih inspekcija vršnih dijelova baklji provedenih u skladu s člankom 17.

PRILOG III.

Inspekcije vršnih dijelova baklji

Tjedne inspekcije vršnih dijelova baklji moraju uključivati sveobuhvatan audiovizualni i olfaktorni (AVO) pregled (uključujući vanjski vizualni pregled vršnih dijelova baklji, osluškivanje radi utvrđivanja istjecanja tlaka i tekućine te njušenje radi utvrđivanja neuobičajenih i snažnih mirisa).

Tijekom inspekcije operator mora pregledati sve komponente, uključujući vršne dijelove baklji, mjerne otvore spremnika, zatvorene sustave odzračivanja, pumpe, kompresore, uređaje za rasterećenje od tlaka, ventile, vodove, prirubnice, spojnice i povezane cjevovode, kako bi se utvrdile neispravnosti, istjecanja i ispuštanja.

U izvješće se moraju unijeti sljedeća zapažanja:

- i. u slučaju zapaljenih baklji: smatra li se izgaranje primjerenim ili neprimjerenim. Neprimjereno izgaranje definira se kao baklja s vidljivim emisijama u ukupnom trajanju duljem od pet minuta tijekom dva uzastopna sata;
- ii. u slučaju nezapaljenih baklji: ima li nezapaljena baklja ispust za plin ili ne. Ako ga ima, taj bi nedostatak trebalo otkloniti u roku od šest sati ili u roku od 24 sata u slučaju loših vremenskih ili drugih ekstremnih uvjeta.

PRILOG IV.

Popisi neaktivnih bušotina

U skladu s člankom 18. popisi neaktivnih bušotina moraju sadržavati barem sljedeće informacije:

- i. ime i adresu operatora, vlasnika ili nositelja dozvole, prema potrebi;
- ii. naziv, vrstu i adresu bušotine ili njezine lokacije;
- iii. zemljovid na kojem su prikazane granice bušotine ili njezine lokacije;
- iv. rezultate svih mjerenja koncentracije metana.

PRILOG V.
Izješćivanje o aktivnim ugljenokopima

Dio 1.

U skladu s člancima 19. i 20., izvješća o aktivnim podzemnim rudnicima moraju sadržavati barem sljedeće informacije:

- i. naziv i adresu operatora rudnika;
- ii. adresu rudnika;
- iii. tonažu svake vrste ugljena proizvedene u rudniku;
- iv. za sva ventilacijska okna koja se koriste u rudniku
 1. naziv (ako postoji);
 2. razdoblje upotrebe, ako se razlikuje od izvještajnog razdoblja;
 3. koordinate;
 4. namjenu (usis, ispuh);
 5. tehničku specifikaciju mjernih uređaja koji se upotrebljavaju za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana te optimalne radne uvjete koje je naveo proizvođač;
 6. udio vremena tijekom kojeg je radio uređaj za kontinuirano mjerenje;
 7. europski ili međunarodni standard odabran za:
 - mjesto uzorkovanja za potrebe mjerenja metana mjernim uređajima;
 - mjerenje brzina protoka;
 - mjerenje koncentracija metana,
 8. emisije metana zabilježene uređajima za kontinuirano mjerenje (u tonama);
 9. emisije metana zabilježene mjesečnim uzorkovanjem (u tonama po satu), uključujući informacije o:
 - datumu uzorkovanja;
 - tehničari uzorkovanja;
 - očitanjima atmosferskih uvjeta (tlak, temperatura, vlažnost) zabilježenima na odgovarajućoj udaljenosti kako bi odražavala uvjete u kojima rade uređaji za kontinuirano mjerenje;
 11. ako je rudnik povezan s nekim drugim rudnikom na bilo koji način koji omogućava protok zraka između rudnikâ, naziv tog rudnika;
- v. emisijski faktori nakon prestanka vađenja ugljena i opis metode korištene za njihov izračun;
- vi. emisije nakon prestanka vađenja ugljena (u tonama).

Dio 2.

U skladu s člancima 19. i 20., izvješća o aktivnim površinskim rudnicima moraju sadržavati barem sljedeće informacije:

- i. naziv i adresu operatora rudnika;
- ii. adresu rudnika;
- iii. tonažu svake vrste ugljena proizvedene u rudniku;
- iv. zemljovid svih ležišta koja se eksploatiraju u rudniku, uz prikaz granica tih ležišta;
- v. za svako ležište ugljena:
 1. naziv (ako postoji);
 2. razdoblje upotrebe, ako se razlikuje od izvještajnog razdoblja;
 3. opis eksperimentalne metode koja se primjenjuje radi utvrđivanja emisija metana uslijed rudarskih djelatnosti, uključujući metodologiju odabranu za obračun emisija metana iz okolnih slojeva;
- vi. emisijski faktori nakon prestanka vađenja ugljena i opis metode korištene za njihov izračun;
- vii. emisije nakon prestanka vađenja ugljena.

Dio 3.

U skladu s člancima 19. i 20., izvješća o drenažnim stanicama moraju sadržavati barem sljedeće informacije:

- i. naziv i adresu operatora rudnika;
- ii. tonažu metana dobivenog iz drenažnog sustava jednog ili više rudnika, po rudniku;
- iii. tonažu ispuštenog metana;
- iv. tonažu metana spaljenog na baklji;
- v. učinkovitost baklje;
- vi. upotrebu uhvaćenog metana.

PRILOG VI.

Izvješćivanje o slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji u drenažnim stanicama

U skladu s člankom 23. operatori drenažnih stanica nadležnim su tijelima dužni dostaviti barem sljedeće informacije o metanu koji se spaljuje na baklji ili ispušta:

- i. naziv i adresu operatora;
- ii. vrijeme kad je slučaj prvi put otkriven;
- iii. uzrok ispuštanja i/ili spaljivanja na baklji;
- iv. tonažu metana koji je ispušten i spaljen na baklji (ili procjenu ako kvantifikacija nije moguća).

PRILOG VII.

Zatvoreni i napušteni rudnici

Dio 1.

U skladu s člancima 24. i 25. popis zatvorenih i napuštenih ugljenokopa mora sadržavati barem sljedeće informacije o svakoj lokaciji:

- i. naziv i adresu operatora, vlasnika ili nositelja dozvole, prema potrebi;
- ii. adresu lokacije;
- iii. zemljovid na kojem su prikazane granice rudnika;
- iv. nacрте otkopnih radilišta i njihov status;
- v. rezultate mjerenja koncentracije metana na sljedećim mjestima:
 1. sva ventilacijska okna koja su se u rudniku koristila dok je radio, uz podatke o:
 - koordinatama okna;
 - nazivu okna (ako postoji);
 - statusu pečaćenja i načinu pečaćenja, ako je poznat;
 2. odzračnici koji se više ne koriste;
 3. drenažni zdenci koji se više ne koriste;
 4. izdanci;
 5. uočljiva puknuća slojeva koja se nalaze na području rudnika ili su povezana s njegovim nekadašnjim ležištem ugljena;
 6. drugi zabilježeni potencijalni točkasti izvori emisija.

Dio 2.

Mjerenja iz dijela 1. točke v. moraju se provoditi u skladu sa sljedećim načelima:

- i. mjerenja se moraju provoditi pri atmosferskom tlaku koji omogućava otkrivanje mogućeg istjecanja metana te u skladu s odgovarajućim znanstvenim standardima;
- ii. mjerenja se moraju provoditi uređajima s pragom osjetljivosti od barem 10 000 ppm te na najmanjoj mogućoj udaljenosti od mjerenog izvora emisije;
- iii. mjerenja moraju biti popraćena informacijama o:
 1. datumu mjerenja;
 2. atmosferskom tlaku;
 3. tehničkim pojedinostima o opremi koja se koristila za mjerenje;
- iv. ventilacijska okna koja su se nekad koristila u dva ili više rudnika moraju se pripisati samo jednom rudniku kako bi se izbjeglo dvostruko računanje.

Dio 3.

Izvješće iz članka 25. stavka 3. mora sadržavati sljedeće elemente:

- i. naziv i adresu operatora, vlasnika ili nositelja dozvole, prema potrebi;
- ii. adresu lokacije;
- iii. emisije metana iz svih elemenata navedenih u članku 25. stavku 3., uključujući:
 - 1. vrstu elementa;
 - 2. tehničke pojedinosti o korištenim mjernim uređajima, uključujući njihovu osjetljivost;
 - 3. udio vremena tijekom kojeg su mjerni uređaji radili;
 - 4. koncentraciju metana zabilježenu mjernim uređajima;
 - 5. procjene emisija metana iz elementa.

Dio 4.

Plan ublažavanja iz članka 26. stavka 1. mora sadržavati barem sljedeće informacije:

- i. popis svih elemenata obuhvaćenih člankom 25. stavkom 3.;
- ii. tehničku izvedivost ublažavanja emisija metana iz elemenata navedenih u članku 25. stavku 3.;
- iii. vremenski plan ublažavanja emisija metana iz elemenata navedenih u članku 25. stavku 3.

PRILOG VIII.

Informacije koje dostavljaju uvoznici

Za potrebe ovog Priloga „izvoznik” znači ugovorna stranka u svakom ugovoru o opskrbi koji je uvoznik sklopio radi isporuke fosilne energije u Uniju.

U skladu s člankom 27. uvoznici moraju dostaviti sljedeće informacije:

- i. naziv i adresu izvoznika te, ako se razlikuje od izvoznika, naziv i adresu proizvođača;
- ii. državu i regije koje odgovaraju prvoj razini Unijine nomenklature prostornih jedinica za statistiku (NUTS) i u kojima je energija proizvedena te države i regije koje odgovaraju prvoj razini Unijine nomenklature prostornih jedinica za statistiku (NUTS) i preko kojih je energija transportirana do stavljanja na tržište Unije;
- iii. kad je riječ o nafti i fosilnom plinu, provodi li izvoznik mjerenje svojih emisija metana i izvješćuje li o njima, bilo neovisno ili u okviru obveza izvješćivanja o nacionalnim inventarima stakleničkih plinova u skladu sa zahtjevima Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC), te obavlja li to u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a u pogledu izvješćivanja ili u skladu sa standardima Partnerstva za kontrolu metana iz nafte i plina (OGMP 2.0). To mora biti popraćeno kopijom najnovijeg izvješća o emisijama metana, uključujući informacije iz članka 12. stavka 6., ako su dostupne. Za svaku vrstu emisiju mora se navesti primijenjena metoda kvantifikacije (kao što su razine UNFCCC-a ili razine OGMP-a);
- iv. kad je riječ o nafti i plinu, primjenjuje li izvoznik regulatorne ili dobrovoljne mjere za kontrolu svojih emisija metana, uključujući mjere kao što su pregledi radi otkrivanja i saniranja istjecanja ili mjere za kontrolu i ograničavanje ispuštanja metana i njegova spaljivanja na baklji. To mora biti popraćeno opisom tih mjera, uključujući izvješća o pregledima radi otkrivanja i saniranja istjecanja te o slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji za posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupna, ako postoje;
- v. kad je riječ o ugljenu, provodi li izvoznik mjerenje svojih emisija metana i izvješćuje li o njima, bilo neovisno ili u okviru obveza izvješćivanja o nacionalnim inventarima stakleničkih plinova u skladu sa zahtjevima Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC), te obavlja li to u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a u pogledu izvješćivanja ili u skladu s međunarodnim ili europskim standardom za praćenje emisija metana, izvješćivanje o njima i njihovu provjeru. To mora biti popraćeno kopijom najnovijeg izvješća o emisijama metana, uključujući informacije iz članka 20. stavka 6., ako su dostupne. Za svaku vrstu emisiju mora se navesti primijenjena metoda kvantifikacije (kao što su razine UNFCCC-a ili razine OGMP-a);
- vi. kad je riječ o ugljenu, primjenjuje li izvoznik regulatorne ili dobrovoljne mjere za kontrolu svojih emisija metana, uključujući mjere za kontrolu i ograničavanje ispuštanja metana i njegova spaljivanja na baklji. To mora biti popraćeno opisom tih mjera, uključujući izvješća o slučajevima ispuštanja i spaljivanja na baklji za posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupna, ako postoje;
- vii. naziv subjekta koji je obavio neovisnu provjeru izvješća iz točaka iii. i v., ako postoji.